

SAVONIA

OPINNÄYTETYÖ - AMMATTIKORKEAKOULUTUTKINTO
SOSIAALI-, TERVEYS- JA LIIKUNTA-ALA

YÖKAHVILATOIMINTA OSAKSI KIURUVEDEN KAUPUNGIN NUORISOPALVELUITA

Webropol-kysely nuorille yökahvilatoiminnan tarpeesta
ja toiminnan sisällöstä

TEKIJÄT:

Päivi Pennanen
Kirsi Rätinen
Reetta Ruuskanen

Koulutusala Sosiaali-, terveys- ja liikunta-ala	
Tutkinto-ohjelma Sosionomin tutkinto-ohjelma	
Työn tekijät Päivi Pennanen, Kirsi Ratinen ja Reetta Ruuskanen	
Työn nimi Yökahvilatoiminta osaksi Kiuruveden kaupungin nuorisopalveluita	
Päiväys 08.11.2021	Sivumäärä/Liitteet 53/2
Toimeksiantaja/Yhteistyökumppani Kiuruveden nuorisopalvelut	
<p>Tiivistelmä</p> <p>Tämä tutkimus tuotti tietoa Kiuruveden kaupungin yläkouluikäisten nuorten mielipiteistä ja toiveista vapaa-ajanvieton näkökulmasta. Opinnäytetyössä selvitettiin nuorten yökahvilatoiminnan tarvetta Kiuruvedellä ja nuorten toiveita toiminnan sisällöstä. Tutkimuksen tavoitteena oli edistää uuden palvelun aloittamista ja siten tukea nuorten hyvinvointia ja osallisuutta Kiuruvedellä. Opinnäytetyön toimeksiantajana toimi Kiuruveden nuorisopalvelut, jossa yhteyshenkilönä oli Anne Rytönen. Toimeksiantaja voi halutessaan hyödyntää tutkimustuloksia ja nuorilta tulleita toiveita yökahvilatoiminnan perustamisessa.</p> <p>Tämä opinnäytetyö on kvantitatiivinen eli määrällinen tutkimus. Työn viitekehys sisältää teoriaa nuoruudesta ikävaiheena, nuorisotyöstä sekä tilatyöstä, nuorisotiloista ja yökahviloista. Tutkimusosuudessa kerrotaan tehdystä Webropol-kyselystä, aineiston analyysistä ja vastauksista. Tutkimuksen kohderyhmä oli Kiuruveden yläkoulun 7.–9.-luokkalaisten nuoret. Aineistonkeruumenetelmänä oli Webropol-ohjelmalla luotu kysely, jossa oli monivalintakysymyksiä sekä avoimia kysymyksiä. Kyselystä saatiin monipuolista tietoa nuorten mielipiteistä yökahvilatoiminnan tarpeesta ja toiminnan sisällöstä. Tutkimuksessa selvitettiin lisäksi muun muassa nuorten vapaa-ajanviettoa ja Kiuruveden nuorisopalveluihin osallistumista. Sähköiseen Webropol-kyselytutkimukseen tuli vastauksia yhteensä 186 kappaletta. Kvantitatiivinen aineisto analysoitiin Webropol-ohjelmalla ja kvalitatiivinen aineisto sisällönanalyysillä.</p> <p>Tutkimustulokset osoittivat, että Kiuruvedellä on tarve nuorten yökahvilatoiminnalle. Tulosten perusteella nuoret toivovat viikonloppuiltaisin myöhään avoinna olevaa vapaa-ajanviettopaikkaa, jossa voi viettää vapaasti aikaa muiden nuorten kanssa, juoda kahvia ja syödä pientä purtavaa sekä halutessaan osallistua teemailtoihin ja johonkin muuhun ohjattuun toimintaan. Tuloksista nousee myös esille, että nuorille ei ole tällä hetkellä tarpeeksi mieluisia nuorisopalveluita Kiuruvedellä. Yökahvilatoiminnalla olisi mahdollista parantaa kiuruvetisten nuorten elinoloja, hyvinvointia ja osallisuutta. Lisäksi yökahvilatoiminnalla voitaisiin tukea nuorten sosiaalista kanssakäymistä sekä turvallista vapaa-ajanviettoa.</p>	
Avainsanat nuori, nuorisotyö, nuorisotila, yökahvila	

Field of Study Social Services, Health and Sports	
Degree Programme Degree Programme in Social Services	
Authors Päivi Pennanen, Kirsi Ratinen ja Reetta Ruuskanen	
Title of Thesis Night café for youth as a part of the youth services of the city of Kiuruvesi	
Date 08.11.2021	Pages/Appendices 53/2
Client Organisation /Partners Kiuruvesi youth services	
<p>This research provided information on the opinions and hopes of lower secondary school aged pupils in Kiuruvesi on the point of view of recreation facilities. The purpose of this thesis was to find out the possible need for night café for youth and young people's hopes for the contents of its activities. The aim of the research was to promote the starting of a new kind of youth service and thereby to support young people's wellbeing and participation in Kiuruvesi. The assignment was set by Kiuruvesi Youth Services with Anne Rytkönen as the contact person. If so wished, Youth Services may make use of the research results as well as the wishes from the young in the startup of night café activity.</p> <p>This thesis is a quantitative survey. The framework of the research contains theory on adolescence as a developmental stage, youth work and open house activity, youth centers and night cafés. The research section deals with Webropol-questionnaire, analysis of the data and the replies. The target group of the research were the pupils from 7th to 9th grades at Kiuruvesi lower secondary school. The means of data collection was a questionnaire based on Webropol-programme, including multiple-choice questions as well as open-end questions. The questionnaire survey provided comprehensive information on young people's views on the need for night café and the contents of its activities. The ways of spending spare time and participating in Kiuruvesi Youth Services were also surveyed in the research. 186 replies were received through Webropol-questionnaire survey online. Quantitative data was analysed by Webropol-programme and qualitative data by content analysis.</p> <p>The research results showed that there is a need for night café activity for youth in Kiuruvesi. The young wished to have a place, staying open until late during weekend evenings, where they could freely spend their spare time with the others, have coffee and snacks, and also, if they wished, take part in some theme nights or guided activities. The research results also indicate that, at present, there are not enough pleasant youth services for young people in Kiuruvesi. Night café activity would offer means to improve living conditions, wellbeing and participation of the young in Kiuruvesi. In addition, night café activity could contribute to young people's social interaction and safe recreation facilities.</p>	
Keywords adolescent, youthwork, youth center, youth night café	

SISÄLTÖ

1	JOHDANTO	5
2	NUORET JA NUORUUS IKÄVAIHEENA.....	7
2.1	Nuoruus kehitysvaiheena.....	7
2.2	Nuoret ja vapaa-aika.....	9
2.3	Ihmissuhteiden merkitys nuorille.....	10
2.3.1	Suhteet ystäviin ja vanhempiin.....	11
2.3.2	Nuorten yksinäisyys.....	11
3	KUNNALLINEN NUORISOTYÖ	13
3.1	Nuorisotyö Kiuruvedellä.....	15
3.2	Nuorisotyön kehittäminen.....	16
4	NUORISOTILATYÖ JA YÖKAHVILAT	17
4.1	Avointen ovien toiminnasta tilatyöksi.....	17
4.2	Nuorisotalotoiminta ja nuorisotilat.....	18
4.3	Nuorisokahviloista yökahviloiksi	20
4.4	Pielaveden, Keiteleen ja Kittilän yökahvilatoiminta.....	21
5	OPINNÄYTETYÖN TAVOITE JA TARKOITUS	24
6	OPINNÄYTETYÖN TOTEUTUS	25
6.1	Kvantitatiivinen tutkimusmenetelmä	25
6.2	Aineistonkeruumenetelmä Webropol	26
6.3	Aineiston käsittely ja analysointi.....	27
6.4	Luotettavuus ja eettisyys.....	28
7	TUTKIMUKSEN TULOKSET	31
7.1	Vapaa-aika	31
7.2	Yökahvilatoiminta.....	32
8	JOHTOPÄÄTÖKSET	36
9	POHDINTA.....	38
	LÄHTEET JA TUOTETUT AINEISTOT	41
	LIITE 1: SAATEKIRJE	47
	LIITE 2: WEBROPOL-KYSELYLOMAKE.....	48

1 JOHDANTO

Keskimäärin suurin osa suomalaisista lapsista ja nuorista voi tällä hetkellä paremmin kuin koskaan historian aikana. Valtaosalla lapsista ja nuorista on ystäviä ja harrastuksia sekä hyvä keskusteluyhteys vanhempien kanssa. Väkivaltaa käytetään kotikasvatuksessa vähemmän, koulu osallistaa enemmän ja työilmapiiri on parantunut sekä lapset ja nuoret kokevat voivansa vaikuttaa heitä koskeviin asioihin paremmin. Kaikesta huolimatta lasten ja nuorten hyvinvointi on eriarvoistunut ja osalle perheistä kasaantuneilla ongelmilla on vaikutus lasten ja nuorten hyvinvointiin. Lasten ja nuorten mielenterveysongelmien taustalla on useimmiten esimerkiksi ihmissuhdepulmia, yksinäisyyttä, kiusaamista, vanhempien päihde- ja mielenterveysongelmia sekä nähdyn ja kuullun tulehusten vajetta. Lapsistrategia 2040:n tavoitteina on muun muassa kaverisuhteiden vahvistaminen ja yksinäisyyden vähentäminen, osallisuuden vahvistuminen, kasvu- ja lähiyhteisöissä sekä se, että kaikkien lasten ja nuorten elämään kuuluisi turvallinen aikuinen. (Opetus- ja kulttuuriministeriö ja Sosiaali- ja terveysministeriö 2019.)

Vuoden 2020 lokakuussa Suomen väkiluku oli 5 534 578, josta 15–29-vuotiaiden määrä samana vuonna oli 956 632 (Tilastokeskus 2020; Valtion nuorisoneuvosto s. a.). Käsitteenä nuoret ja nuoruus ovat liukuvia käsitteitä ja niitä voidaan määritellä eri tavoin muun muassa lakien, tutkimusten ja tilastojen mukaan. Arkikielessä nuoruudella voidaan tarkoittaa lapsuuden ja aikuisuuden väliin jäävää ikävaihetta, joka kattaa murrosiän ja sen tuomat muutokset sekä haasteet. (Allianssi 2012.) Yhdistyneet kansakunnat eli YK määrittelee nuoriksi kaikki 15–24-vuotiaat, kun taas Suomen nuorisolaki määrittelee kaikki alle 29-vuotiaat (Cederlöf 1998, 28; Nuorisolaki 2016, §1–8). Vuoden 2013 Nuorten vapaa-aikatutkimuksen mukaan nuorten itsensä mielestä nuoruus alkaa jo noin 10-vuotiaana ja päättyy noin 20-vuotiaana (Myllyniemi ja Berg 2013, 14–16).

Toisinaan nuoruusikä voidaan kuvailla vapaana ja huolettomana aikana ennen aikuisiän tuomia velvollisuuksia. Kaikille se ei kuitenkaan ole tällaista vapaata tai ainakaan huoletonta, vaan se voi olla yksi nuoren elämäkaaren vaikeimmista vaiheista. Mielestämme nuoruutta voidaankin kuvailla muutosten ja mahdollisuuksien ajaksi. Nuoruudessa ystävien merkitys korostuu, vanhemmista aletaan irtaantua, opitaan paljon uutta ja luodaan omaa identiteettiä. Toisaalta pyritään myös sopeutumaan fyysisiin, psyykkisiin ja sosiaalisiin muutoksiin sekä kypsymiseen. Lisäksi nuoruuteen kuuluu erilaisen haasteiden kanssa tasapainotteleminen, joita voivat olla muun muassa yksinäisyyden kokemukset ja oman identiteetin rakentuminen.

Nuorisotyötä ohjaa nuorisolaki, joka velvoittaa kunnat järjestämään erilaisia nuorisopalveluita ja sopivia tiloja toiminnalle. Lailla tavoitellaan nuorille tasavertaisia kasvu- ja elinolosuhteita. Nuorisotyön tehtävänä on nuorten kasvun ja kehityksen tukeminen sekä itsenäisyyden ja osallisuuden vahvistaminen. Nuorisotyön keinoin saadaan ehkäistyä syrjäytymistä, tuettua nuorten itsenäistymistä ja ohjattua terveellisten elämäntapojen pariin. Tavoitteena on saada nuorista yhteiskuntakelpoisia, omassa elämässään hyvin toimeentulevia yhteiskunnan jäseniä. (Nuorisolaki 2016, §1–8.) Nuorisotyön toimintamuotoja on useita, mutta tässä opinnäytetyössä käsitellään niistä avointen ovien toimintaa ja tilatyötä sekä erityisesti yökahvilatoimintaa.

Yökahvilatoiminta juontaa juurensa 1990-luvun alkupuolelle nuorisokahviloihin, joiden tavoitteena oli tavoittaa seuratoiminnan ulkopuolelle jäävät nuoret ja järjestää heille vapaa-ajanviettomahdollisuuksia ja ohjata järjestöjen piiriin (Nieminen 1995, 263–264, 324–332). Yökahvilatoiminta voidaan ajatella yhtenä erityisnuorisotyön muotona, joka on avointa toimintaa ja ajankohta on yleisimmin myöhäisempi, perjantai-ilta kello 17–01 välillä (Ojala 2010). Opinnäytetyössä on haastateltu Pielaveden ja Keiteleen nuorisotyöntekijöitä sekä Kittilän nuoriso- ja vapaa-ajanohjaajaa, jotta on saatu tietoa nykyään toimivista yökahviloista ja niiden toiminnasta sekä tavoitteista. Opinnäytetyössämme yökahvilatoiminnalla tarkoitamme nuorille suunnattua ilta- ja yöaikaan järjestettävää kahvilatoimintaa, jossa nuoret voivat viettää aikaa vapaasti muiden nuorten kanssa. Yökahvila on nuorille turvallinen ja päihteetön vapaa-ajanviettopaikka aikuisten ollessa läsnä.

Toimeksiantajamme on Kiuruveden kaupungin nuorisopalvelut. Opinnäytetyöaihe on lähtöisin toimeksiantajalta, sillä muutamilta nuorilta on tullut heille toive yökahvilatoiminnan perustamisesta muutamia vuosia sitten. Yökahvilatoimintaa on ollut Kiuruveden kaupungilla 1990-luvun alkupuolella muutaman vuoden ajan, mutta sen jälkeen yökahvilatoimintaa ei ole jatkettu. Keväällä 2020 toimintaa on ollut tarkoitus aloittaa uudestaan, mutta silloin alkaneen COVID-19-pandemian takia suunnittelu keskeytyi. Syksyllä 2020 opinnäytetyön aihetta pohtiessa idea nousi esille ja päätimme tarttua siihen kiinni. Yhdessä ryhmämme, ohjaavan opettajan sekä toimeksiantajamme kanssa jäsensimme opinnäytetyömme aiheeksi tutkimuksen tekemisen yökahvilatoiminnan tarpeeseen ja toiminnan sisältöön liittyen.

Opinnäytetyömme on kvantitatiivinen eli määrällinen tutkimus ja sen tarkoituksena oli selvittää yökahvilatoiminnan tarvetta Kiuruvedellä ja antaa tietoa toimeksiantajallemme tutkimuksen pohjalta toiminnan aloittamisesta. Yökahvilatoiminnan tarvetta ja sisältötoiveita selvitettiin tekemällä Webropol-kysely Kiuruveden kaupungin 7.–9.-luokkalaisille nuorille. Tavoitteena oli, että tutkimuksella tuotetaan tutkittua tietoa toimijoille ja yökahvilan perustajille yökahvilatoiminnan tarpeesta ja nuorten toiveista toiminnan sisällöstä. Lisäksi uuden palvelun edistämisen tarkoituksena on parantaa nuorten hyvinvointia ja osallisuutta Kiuruvedellä.

Opinnäytetyö sisältää tietoa nuoruudesta ikävaiheena, nuorisotyöstä sekä avointen ovien toiminnasta, nuorisotiloista ja yökahvilatoiminnasta. Toivomme, että monipuolinen tietopohja auttaa meitä luomaan käsityksen nuoruudesta, nuorisotyön laajuudesta sekä vaikuttavuudesta. Tietopohjan perusteella loimme kyselyrunгон nuorille ja analysoimme saamiamme vastauksia.

Tällä opinnäytetyöllä kerätään nuorilta tietoa, jonka avulla pyritään kehittämään Kiuruveden nuorisopalveluiden toimintaa eli kunnallista nuorisotyötä. Opinnäytetyömme edesauttaa nuorille suunnatun palvelun aloittamista ja kehittämistä, joten tavoitteenamme on tutustua myös nykyään toiminnassa olevien yökahviloiden toimintaan ja tavoitteisiin. Nuoret ovat asiakasryhmänä meille kaikille entuudestaan tuttuja, mutta asetamme yhdeksi tavoitteeksi syventyä opinnäytetyöskentelyn aikana vielä syvällisemmin nuoruuteen, nuorisotyöhön ja etenkin tutkimuksen tekemiseen. Tavoitteenamme on edesauttaa palvelun aloittamista nuorten mielipiteet ja toiveet huomioiden, sillä aihe kiinnostaa meitä nuorisotyön näkökulmasta.

Keskeiset käsitteet: Nuori, nuorisotyö, nuorisotila, yökahvila

2 NUORET JA NUORUUS IKÄVAIHEENA

Nuoruuden historia nähdään hyvin lyhyenä suomalaisissa yhteiskuntatieteellisissä nuorisotutkimuksissa. Suomessa nuorisokulttuurin arvellaan kuitenkin syntyneen 1950-luvulla äänilevyteollisuuden alkaessa kehittyä. Nuoruuden ja nuorison synnyn katsotaan ajoittuneen modernin teollisen yhteiskunnan alkuvaiheessa, vaikka tutkijat arvelevat nuorisoa esiintyneen melkein aina ja useimmissa yhteiskuntaluokissa. (Nurmiranta, Leppämäki ja Horppu 2011, 88–89.)

Nuoret eivät ole lapsia eivätkä aikuisia (Aalberg ja Siimes 2007, 89). Myllyniemen ja Bergin (2013) tekemän nuorten vapaa-aikatutkimuksen tuloksista nousee esille, että lapsuuden ei katsota päättyvän alakoulusta yläkouluun siirtyessä, vaan jo aiemmin ja toisaalta täysi-ikäisyys ei tarkoita vielä aikuisuutta. Tutkimuksesta käy myös ilmi, että lapsuudesta nuoruuteen ja aikuisuuteen siirtymisessä voidaan havaita eroja sukupuolten, asuinpaikan ja elämäntilanteiden välillä. Keskimääräisesti tyttöjen aikuistuminen tapahtuu aiemmin kuin pojilla, maaseuduilla nuoret aikuistuvat kaupunkilaisia verrokkejaan nuorempana ja lisäksi opiskelijat tuntevat itsensä nuoriksi kauemmin kuin työelämässä olevat. (Myllyniemi ja Berg 2013, 16.)

Aikaa puberteetin ja aikuistumisen välillä on noin 10-vuotta. Nuoria yhdistää samat kehitykselliset haasteet ja esteet. Lapsuus aika on mennyt eikä siihen voi palata. Aikuistuminen ei ole ajankohtaista ja aikuisuus voidaan kokea esteenä kehittymiselle. Nuoruusaika on nuorten yhdessäoloa, jonka sisällystä nuoret päättävät itse. Nuorten epävarmuudelta suojaavia tekijöitä on nuorten omat yhteiset tunnusmerkit, jotka luovat myös yhteenkuuluvuuden tunteen tähän ikäkauteen. Nuoret haluavat erottua massasta, luoda omanlaista kulttuuria ja etsiä uusia kokemuksia. Nuorisokulttuuri muotoutuu monista osakulttuureista, joissa on samankaltaisia ominaisuuksia. Yksi tärkeimmistä ominaisuuksista on erottautua omana kulttuurinaan, erillään aikuisten kulttuurista. (Aalberg ja Siimes 2007, 89–90.)

Osaksi nuoruutta ja minäkuvan rakentumista kuuluu kokeilunhalu, kuten erilaiset pukeutumistyyli ja elintavat. Erilaiset päihdekokeilut ovat hyvin tyypillisiä ja normaali osa nuoruusikää. Kokeilut voivat kuitenkin vakiintua päihteiden aktiiviseksi käytöksi ja päihdehäiriöksi, joka vaarantaa nuoren hyvinvointia ja altistaa lisäksi mielenterveyshäiriölle. (Kosola, Niemelä ja Niemelä 2018.) Nuorten päihdemyönteisyys sekä yksinäisyys ovat yksiä päihteiden käytön riskitekijöistä. Nuorten päihdemyönteisyyttä lisää tyypillisimmin sosiaalisen ympäristön paineet, kuten kaveripiiriltä saatu ryhmäpaine. (THL 2012, 39.)

2.1 Nuoruus kehitysvaiheena

Nuoruuden ikä kautena siirrytään lapsuudesta aikuisuuteen, jolloin tapahtuu niin fyysisiä kuin psyykkisiä muutoksia. Varhaisnuoruuteen kuuluu ikäkaudet 11–14-vuotta, keskinuoruuteen ikäkaudet 15–18-vuotta ja myöhäisnuoruuteen ikäkaudet 19/22–25-vuotta. Nuoruus katsotaan alkaneen, kun on huomattavissa puberteettiin liittyviä fyysisiä muutoksia. Nuoruuden ja aikuisuuden ajan vaihtumista on hankalampi rajata. (Nurmiranta ym. 2011, 72.) Siimes ja Aalberg (2007, 15) puolestaan ajattelevat nuoruuden sijoittuvan 12–22- ikävuosien välille.

Nuorisolaki (2016, §3) määrittelee nuoreksi alle 29- vuotiaat. Puolestaan nuoret itse määrittelevät nuoruuden noin 10–20 ikävuosien välille (Myllyniemi ja Berg 2013, 14–16). Vuoden 1969 UNESCO:n toinen nuorisoraportti määrittelee nuoret neljän määritelmän mukaan. Yhdistyneiden kansakuntien eli YK:n kasvatustiete- ja kulttuurijärjestö Unescon mukaan nuoria ovat a) 15–25-vuotiaat, b) koululaiset, opiskelijat ja sellaiset, jotka eivät ole aloittaneet työtä eivätkä perustaneet omaa taloutta, c) nuorisolle tunnusomaisen mielenlaadun omaavat ihmiset sekä d) yhteiskunnan osoittamassa asemassa olevat nuoret. (Cederlöf 1998, 28.)

Tony Dunderfeltin mukaan nuoruuden voi jakaa kolmeen jaksoon haasteineen ja tehtävineen. Näitä vaihteita ovat nuoruusiän varhaisvaihe, keskivaihe ja loppuvaihe. Nuoruusiän varhaisvaiheen ikäjakama on 12–15-vuotta, joka pitää sisällään ihmissuhdekriisit. Tähän ikävaiheeseen kuuluu biologinen murrosikä, jolloin nuoret kapinoivat vanhempiaan ja eri auktoriteetteja vastaan. Nuoruusiän varhaisvaiheessa solmitaan myös uusia ystävyys-suhteita samaan ikäluokkaan kuuluvien kanssa. Nuoruusiän keskivaiheessa 15–18-vuotiaana koetaan identiteettikriisi. Keskivaiheessa myös samaistutaan toisiin, koetaan ihastumisia, kokeillaan omia rajoja ja solmitaan syvempiä ihmissuhteita. Myös nuoren minäkokemukset selkiintyvät. Ideologinen kriisi tulee nuoruuden loppuvaiheessa 18–20-vuoden iässä, jolloin koetaan seestymisvaihe, pohdiskellaan omaa asemaa maailmassa ja aloitetaan itsenäinen elämä. Dunderfelt kuvaa nuoruutta aikana, jolloin opetellaan elämään uudelleen. (Dunderfelt 2011, 84–85.)

Nuoruutta voidaan katsoa myös kronologisesta, biologisesta, psykologisesta ja sosiologisesta näkökulmasta. Näillä kaikilla on vaikutus nuoruuden piirteisiin ja kehitykseen. Kronologinen ikä tarkoittaa elettyjä vuosia, eli ikää. Kronologisella iällä on suora vaikutus lasten ja nuorten arkeen, koska heidät sijoitetaan koulussa pääasiassa kronologisen iän mukaiselle luokka-asteelle. Kronologinen ikä vaikuttaa myös yhteiskunnan asettamiin oikeuksiin ja rajoituksiin, esimerkiksi ajo-oikeuden suorittaminen ja äänestys-oikeus. (Rantamaa 2001, 52–53; Hopkins 2010, 2.)

Biologisesta näkökulmasta nuoruus on vaihe lapsuudesta aikuisuuteen, jolloin nuorella tapahtuu niin fyysisiä kuin fysiologisia muutoksia. Murrosikä eli puberteetti on osa nuoren fysiologisia muutoksia. Nuoresta kehittyä biologisesti aikuinen ja hän saavuttaa sukukypsyyden aikuiseksi. (Rantamaa 2001, 55; Nurmi ym. 2014.) Kronologinen ikä ja biologinen ikä eivät kulje käsikädessä, sillä nuoren fysiologinen kehitys on yksilöllinen. Eli nuoret voivat kehittyä biologisesti eri aikaan, vaikka he olisivat kronologisesti samanikäisiä. (Rantamaa 2001, 55.)

Nuoruudessa tapahtuu myös sosiaalisia ja psykologisia muutoksia. Nuoren persoonallisuuteen vaikuttavat psykologiset muutokset. Psykologisia muutoksia ovat muun muassa itsenäistyminen, jolloin nuoret löytävät kiinnostuksen kohteita muualta kuin kotoa ja suhde vanhempiin muuttuu itsenäisemmäksi. (Aalberg 1991, 233–235; Koskiniemi 2011, 8.) Nuoren psykologiseen kehitykseen kuuluu oman persoonan luominen, joka vaatii aikaa ja siihen liittyy monia vaihteita (Aalberg 1991, 233–235). Nuorten sosiaaliseen ikään liittyy erilaisia odotuksia, jotka liittyvät siihen, miten eri ikäisten nuorten odotetaan käyttäytyvän, esimerkiksi nuorten kapinointi vanhempiaan vastaan. (Hopkins 2010, 2.)

Nuoruudella onkin monia erilaisia määritelmiä ja kuvauksia, mutta myös yhdistäviä tekijöitä. Nuoruusikään kuuluu kehitystehtäviä eli haasteita, joista nuoren on selviydyttävä. Haasteita liittyy niin fyysiseen kypsymiseen, ulkonäköön ja oman kehon hallintaan. Toisten kehitystehtävien tavoite on toteuttaa yhteiskunnallisia normeja, joita ovat muun muassa kodista irtautuminen, koulutuksen ja työuran valinta, parisuhde ja itsenäistyminen. Toiset kehitystehtävät liittyvät nuoren psyykkiseen kehitykseen ja sisäiseen kypsymiseen sekä itsensä hyväksymiseen. (Nurmiranta ym. 2011, 76.)

Havighurstin mukaan keskeiset kehitystehtävät nuoruudessa ovat ”oman ruumiin hyväksyntä, hallinta ja käyttö, kypsä suhde molempiin sukupuoliin, oman sukupuolen mukaisen roolin löytäminen, tunne-elämän itsenäisyys suhteessa omiin vanhempiin ja muihin aikuisiin, valmius perheen perustamiseen, oman moraalin ja arvomaailman kehittäminen ja sosiaalisesti vastuullinen toiminta” (Nurmiranta ym. 2011, 76). Nuoret voivat tehdä itselleen tavoitteita, mutta myös yhteiskunta ja asuinympäristö asettavat omat kehityshaasteensa. Kehityshaasteet ovat nuoren omien odotusten, resurssien, totuttujen tapojen sekä ympäristön asettamia tavoitteita. Nuoren on helpompi sitoutua tavoitteisiin, mikäli hän kykenee muokkaamaan niitä itse mieleisekseen yhdessä ympäristön kanssa. (Nurmi ym. 2014, 19.)

2.2 Nuoret ja vapaa-aika

Nuorten vapaa-aikaa ei voida määritellä samoin kuin aikuisten. Nuorten vapaa-ajaksi tulkitaan usein koulun ja työn ulkopuolelle jäävä aika. Se saattaa kuitenkin pitää sisällään paljon harrastamista, joten aika ei enää tunnukaan niin vapaalta. Nuorten vapaa-aika voi koostua itse valituista aktiviteeteista yksin tai yhdessä ystävien kanssa sekä sellaisista toiminnoista, joiden pariin he ovat päätyneet vanhempien johdattelmana. Vapaa-ajaksi voidaan lukea myös passiivinen oleilu, kuten esimerkiksi nukkuminen tai television katsominen. (Helve 2009, 250.) Vapaa-aikaa voidaan siis tarkastella aktiivisen ja passiivisen ajankäytön näkökulmasta (Määttä & Tolonen 2011, 19). Laine, Gretschel, Siivonen, Hirsjärvi ja Myllyniemi (2011, 107) puolestaan tulkitsevat vapaa-ajan kolmen näkökulman kautta, joita ovat virkistäytyminen ja hauskanpito, pitkäjänteinen harrastaminen sekä työn ja opintojen ulkopuolinen palkaton ja vapaaehtoinen tavoitteellinen toiminta.

Määttä ja Tolonen tutkimuksessa (2011, 5–6) todetaan, että kaikissa ikäryhmissä arvostetaan vapaa-ajan merkitystä. Yleensä vapaa-ajalla vietetään aikaa läheisten ihmisten ja harrastusten parissa. Nuorille vapaa-aika on omaa aikaa, jolloin seuran ja tekemisensä voi määritellä itse. Vapaa-ajalla luodaan uusia ihmissuhteita, kokeillaan erilaisia identiteettejä sekä kartutetaan elämässä tarvittavia taitoja. (Määttä ja Tolonen 2011, 5–6.)

Vuonna 2020 tehdyssä nuorten vapaa-aikatutkimuksessa 78 prosenttia vastanneista nuorista kokee vapaa-aikansa määrän sopivaksi. Nuoret kokevat vapaa-ajan erityisen tärkeänä ja sitä arvostetaan suuresti suorituskeskeisen yhteiskunnan ja ainaisen kiireen keskellä. Tämän takia on yllättävää, että valtaosa nuorista kokee vapaa-ajan määrän riittäväksi. Vapaa-aika voi kuitenkin olla myös kiireen leimaama tai jopa yksi kiireen tunteen tuottava lähde. (Salasuo 2020).

Myllyniemen ja Bergin vuoden 2013 sekä Salasuon 2020 nuorten vapaa-aikatutkimusten tuloksista voidaan tulkita, että vähiten harrastavat nuoret kokivat myös vapaa-aikansa vähäisemmäksi verrattuna niihin nuoriin, jotka harrastavat eniten. Tutkimukseen osallistuneilla 85 prosentilla lapsista ja

nuorista oli jokin harrastus. (Myllyniemi ja Berg 2013, 37–39; Salasuo 2020, 48–50.) Vuoden 2013 tutkimuksesta käy myös ilmi, että nuoret viettävät mieluiten aikaansa kavereiden kotona. 10–14-vuotiaat nuoret tapaavat toisiaan myös julkisissa paikoissa, kuten esimerkiksi kirjastossa ja nuorisotiloilla. 15–19-vuotiaat nuoret puolestaan tapaavat toisiaan todennäköisimmin kaupungilla, ostoskeskuksissa ja huoltoasemilla. (Myllyniemi ja Berg 2013, 32–35.)

Nuorten vuoden 2013 vapaa-aikatutkimuksesta selviää myös, että isojen kaupunkien keskustoissa asuvat nuoret eivät ole olleet tyytyväisiä vapaa-ajallaan tehtäviin asioihin. Vastaavasti maaseudulla ja pikkukaupunkien harvaan asutuilla alueilla asuvat nuoret ovat tyytyväisiä omiin vapaa-ajan mahdollisuuksiinsa. (Myllyniemi ja Berg 2013, 90). Vuoden 2021 kouluterveyskyselyn tulosten mukaan 41 prosenttia kiuruvetisistä 8–9.-luokkalaisista nuorista kokee asuinalueellaan järjestettävän kiinnostavaa vapaa-aikatoimintaa (Kouluterveyskysely 2021).

Teknologia ja digitaalisuus ovat sosiaalisten kanssakäymisten mahdollistajana myös yksiä ajanvietteen ja viihtymisen elementtejä erityisesti vapaa-aikana (Laine ym. 2011, 103–104). Digitaalinen hengailu oli jo vuonna 2013 tehdyn nuorten vapaa-aikatutkimuksen mukaan nuorille tapa viettää aikaa yhdessä, sillä teknologia mahdollistaa nuorille virtuaalisia vapaa-ajantiloja. Noin 33 prosenttia Suomessa asuvista nuorista pelaa joka päivä tai lähes päivittäin pelejä älypuhelimella, tietokoneella tai pelikonsolilla. (Myllyniemi ja Berg 2013, 41). Kehittynyt teknologia voi luoda myös nuorille sosiaalisia suhteita, joihin voi olla hankala liittyä kaukaisen asuinpaikan takia. Internet antaa mahdollisuuden myös keskusteluihin samanhenkisten nuorten kanssa. Teknologia voikin toimia pitkien välimatkojen pehmittäjänä, varsinkin niille nuorille, joilla on vaikeuksia samanhenkisen seuran löytymisessä lähialueella. (Tuuva-Hongisto, Pöysä ja Armila 2016, 79.)

2.3 Ihmissuhteiden merkitys nuorille

Nuoret rakentavat omaa identiteettiään erilaisissa ryhmissä, joten nuoren kehityksen kannalta samanikäiset kaverit ja ryhmät ovat tärkeässä asemassa (Aalberg ja Siimes 2007, 72–73). Ystävyys- ja kaverisuhteilla on merkittävä rooli yksilön emotionaalisessa, sosiaalisessa ja kognitiivisessa kehityksessä (Laine 2005, 175). Nuoruudessa kaverisuhteiden merkitys korostuu entisestään ja kavereista tulee jopa tärkeämpiä kuin vanhemmista. Kavereiden kanssa saattaa olla luontevampaa ja mieluisampaa keskustella nuoruuteen liittyvistä asioista, kuten murrosiän tuomista muutoksista ja aikuisuuteen kasvamisesta. Nuori tarvitsee kavereitaan ja ikätovereiltaan saatavaa vertaistukea muun muassa kehittääkseen sosiaalisia taitoja, rakentaakseen itsetuntoa ja saadakseen hyväksyntää sekä oppiakseen selviämään pettymyksistä. (Aaltonen ym. 2003, 93–94.) Kaikki ryhmät eivät kuitenkaan edistä nuoren kehitystä, sillä ryhmä voi toimia nuorelle epäedullisella tavalla ja heikentää nuoren tervettä psyykkistä kehitystä (Aalberg ja Siimes 2007, 72–73).

Sosiaaliset kanssakäymiset ja läheinen kiintymyssuhde toiseen ihmiseen ovat yksiä ihmisen perustarpeita. Kuitenkin jokainen meistä kokee yksinäisyyttä jossain elämänvaiheessa, sillä yksinäisyys on osa ihmiselämää. Yksinäisyyden kokeminen nuoruudessa on kuitenkin yleisempää, kuin muissa elämänvaiheissa. Nuoren yksinäisyydelle altistavia tekijöitä ovat esimerkiksi ryhmän ulkopuolelle jääminen tai sosiaalisten suhteiden vähäisyys (Kangasniemi 2008, 80, 206–207). Yksinäisyydellä nähdään

olevan vaikutusta nuoren hyvinvointiin ja mielenterveyteen (Lyyra, Thorsteinsson, Baldvin-Eriksson, Madsen, Tolvanen, Löfsted ja Välimaa 2021).

2.3.1 Suhteet ystäviin ja vanhempiin

Nuoruudessa ystävyysuhteet syvenevät, koska nuorella on tarve jakaa luottamuksellisesti henkilökohtaisia kokemuksia hyvän ystävän kanssa (Aaltonen, Ojanen, Vihunen ja Vilén 2003, 93). Ystävät jakavat yhdessä kokemuksiaan ja ystävilta saadaan läheisyyttä, ymmärrystä sekä neuvoja (Nurmiranta ym. 2009, 86–87). Hyvän ystävän seurassa nuori voi uskoutua kertomaan omia ajatuksiaan, ilojaan ja surujaan. Erityisen tärkeää nuorelle on ymmärretyksi tuleminen tunne, kun nuori voi avautua asioistaan kahden kesken. (Aaltonen ym. 2003, 91.) Nuoruuden ystävyysuhteet valmentavat nuoria myöhäisemmässä elämänvaiheessa tapahtuvia ihmissuhteita varten (Nurmiranta ym. 2009, 86–87).

Korkiamäen (2013) väitöskirjan tutkimustulokset osoittavat, että nuorten vertaissuhteet toimivat toisilleen monilla tavoin voimavarana sekä hyvinvoinnin lähteinä. Nuoret kokevat saavansa tukea usein muilta nuorilta. Läheiseltä ystävilta saatu emotionaalinen ja välineellinen tuki sekä rakentava palaute koetaan muihin tuen lähteisiin verrattuna merkittävämpänä. (Korkiamäki 2013.) Hyvät ystävät ovat tärkeä osa nuoren hyvinvoinnille. Luottamukselliset kaverisuhteet auttavat edistämään nuoren elämänmyönteistä kehittymistä, kun taas hankalat kaverisuhteet ovat riskitekijä nuoren kasvua ja kehitystä ajatellen. Kavereiden kiusaamaksi joutuminen tai torjutuksi tuleminen voi vaurioittaa nuoren luottamuksen tunteita ja itsetuntoa herkässä murrosiässä. (Laine 2005, 215–216.)

Nuoruudessa ystävyysuhteiden merkitys muuttuu. Nuori ei ole enää vain muutaman ystävän kanssa, vaan nuorella on tarve hakeutua suurempiin ryhmiin. Tällöin vanhemmat jäävät taka-alalle ja nuoret ovat enemmän samanikäisten nuorten seurassa, joiden kanssa voivat vaihtaa ajatuksia ja purkaa nuoruuden tuomaa ahdistusta. (Aalberg ym. 2007, 72–73.) Nuoret rakentavat omaa identiteettiään erilaisissa ryhmissä, joten nuoren kehityksen kannalta samanikäiset kaverit ja ryhmät ovat tärkeässä asemassa. Yksinäisyydelle altistavia tekijöitä on erilaisista ryhmistä pois jääminen. (Aalberg ym. 2007, 72–73.)

Fröjdin (2008) tutkimustulosten mukaan nuorten ystävilta saama tuki on tärkeää, mutta nuori tarvitsee myös aikuisen hyväksyntää ja tukea. Vaikka nuoruusiässä suhde vanhempiin muuttuu, on vanhemmilta saatu tuki lapsuudessa ja nuoruudessa tärkeää nuoren hyvinvoinnille. Jokainen nuori tarvitsee elämäänsä vähintään yhden turvallisen aikuisen, jota kiinnostaa nuoren asiat ja johon nuori voi tarvittaessa tukeutua. Tutkimus osoittaa, että vanhempien kiinnostuksella nuoren asioihin ja menemisiin on vaikutus positiivisesti nuoren hyvinvointiin. (Fröjd 2008.)

2.3.2 Nuorten yksinäisyys

Yksinäisyys ei ole sama asia kuin yksin oleminen. On tärkeää erottaa nämä toisistaan. Joku voi olla omasta tahdostaan yksin ja nauttia siitä, toisille yksin oleminen luo yksinäisyyden tunnetta. Yksin oleminen voi usein olla jopa vapauttavaa tai rentouttavaa, kun taas puolestaan yksinäisyys ajatellaan ahdistavana tunteena. Nuori voi kaivata yksinoloa elimistössään ja elämässään tapahtuvien

suurten muutosten totutteluun ja pohtimiseen. (Nevalainen 2009, 26.) Yksinäisyyden tunnetta voidaan määritellä esimerkiksi niin, että ei ole ketään, joka kuuntelee, ymmärtää, on tukena tai olisi edes välitunnilla samassa porukassa. Yksinäisyyden vaikutukset voivat olla kauaskantoisia, eikä sillä tarkoiteta ainoastaan tunnetta ulkopuolisuudesta, hyväksymättömyydestä tai haaveista omasta kaveriporukasta tai läheisestä ystävästä. (Junttila 2015.)

Kangasniemen (2008, 113) tekemän tutkimuksen mukaan nuoret ovat kaikista ikäryhmistä yksinäisimpiä. Nuorten yksinäisyyden kokemiseen eivät suoranaisesti vaikuta pelkästään määrälliset tekijät, kuten ystävien määrä tai heidän kanssaan vietetty aika. Tästä huolimatta tavallisen nuoren yksinäisyyteen vaikuttavana ulkoisena syynä voi olla esimerkiksi koulukiusaaminen tai sosiaalisen suhteen katkeaminen, kuten kaverin muuttaminen toiselle paikkakunnalle. (Kangasniemi 2008, 80, 206–207.)

Yksinäisyys voi olla kestoilmiötä, mutta yleisintä niistä on tilapäinen yksinäisyys. Tällä viitataan ohimeneviin yksinäisyyden kokemuksiin, joita ovat esimerkiksi hetkellinen ikävystyminen tai toiminnan puute. Toinen yksinäisyyden muoto on tilanteinen yksinäisyys, joka johtuu välittömästi yksinäisyyttä lisäävistä elämänmuutoksista tai kriiseistä, kuten vanhemman kuolemasta tai sairastumisesta. Krooninen yksinäisyys voidaan nähdä yksinäisyyden kolmantena muotona, joka voi olla seurausta esimerkiksi tietynlaisista persoonatekijöistä sekä ympäristö- ja tilannetekijöistä. Lapsuudessa koettu turvattomuuden tunne, huono itsetunto, puutteelliset sosiaaliset taidot tai korkeat odotukset ihmissuhteilta ovat esimerkkejä kroonisen yksinäisyyden syistä. (Kangasniemi 2008, 132.)

Lyyran, Thorsteinssonin, Baldvin-Erikssonin, Madsenin, Tolvasen, Löfstedtin ja Välimaan (2021) tutkimuksen tulosten mukaan 19,2 prosenttia suomalaisista 15-vuotiaista nuorista kokevat olevansa yksinäisiä. Yksinäisyyden kokemus suomalaisten nuorten keskuudessa on prosentuaalisesti korkeinta verrattuna muihin tutkimusmaiden nuoriin. Suomalaisten kuin muidenkin pohjoismaisten nuorten sukupuolten välisissä eroissa kävi ilmi, että pojat kokevat olevansa vähemmän yksinäisiä, enemmän itsevarmempia ja positiivisempia mielenterveytensä suhteen kuin verrokkitytöt. (Lyyra ym. 2021.)

Tutkimuksesta käy myös ilmi, että koettu yksinäisyys ennustaa huonoa henkistä hyvinvointia ja huonoa itsetuntoa eli yksinäisyydellä voidaan tutkimuksen mukaan nähdä vaikutuksia näihin. Tutkimuksesta saadun tiedon mukaan pohjoismaisilla nuorilla menee hyvin henkisen hyvinvoinnin ja itsetunnon suhteen. Kuitenkin jopa 15 prosentilla vastanneista nuorista yksinäisyys oli usein läsnä ja yksinäisyys nähtiin merkittävänä riskitekijänä henkiselle hyvinvoinnille ja itsetunnolle. (Lyyra ym. 2021.) Vuoden 2021 valtakunnallisen kouluterveyskyselyn tulokset kertovat yksinäisyyden lisääntyneen edelliseen vuoteen 2019 kyselyyn verrattuna. Kiuruvetisistä nuorista 14,3 prosenttia tuntee itsensä yksinäiseksi. Tytöt kokivat olevansa yksinäisiä lähes kolme kertaa enemmän kuin pojat. (Kouluterveyskysely 2021.)

3 KUNNALLINEN NUORISOTYÖ

Suomalaisen nuorisotyön alkujuuret voidaan sijoittaa kauas keskiajalle asti, jolloin etenkin kirkko ja seurakunta järjestivät sen aikaista nuorisotyötä esimerkiksi rippileirien ja pyhäkoulujen muodossa (Nieminen 1995, 21–24). Suomalainen nuorisotyö alkoi muovautua kristillisen työn sekä kansalaisjärjestöjen nousussa 1800-luvulla. Aikaisemmin, ennen ammatillista nuorisotyötä nuorille on järjestetty ohjauksellista toimintaa sekä nuorten toimintaan puuttumista. 1940-luvulla nuorisotyö ja nuorisotyöntekijä nimikkeet alkoivat yleistyä. Opettajat, papit, upseerit ja yhdistykset olivat vapaaehtoisia toimijoita. (Cederlöf 2007.)

1900-luvun alkupuolella alkoivat kehittyä keskeisimmät nuorisotoiminnan sekä -työn muodot, joita ovat esimerkiksi kerhotoiminta, nuorison omat tilat, erilaisten matkojen ja retkien järjestäminen sekä nuorten neuvonta ja tiedottaminen nuorisotyön keinoin. Osa näistä nuorisotyön muodoista on säilynyt vielä näihin päiviin asti nykyisin tehtävässä nuorisotyössä. Lisäksi rinnalle on tullut myös paljon uusia työmuotoja. Toiminnan sisältöön on liittynyt tällöin myös kasvatuksellisia pyrkimyksiä, nuorten kannustamista ja tukemista sekä nuorten elämän kontrollointia ja nuorison toimintaan puuttumista. (Cederlöf 2007.)

Kunnallista nuorisotyötä ja -politiikkaa ohjaa lainsäädäntö, joihin lukeutuu muun muassa perustuslaki, kuntalaki ja nuorisolaki (Suomen kuntaliitto 2019, 11). Nuorisolaki korostaa vahvasti nuorten kuulemista, osallisuutta ja vaikuttamismahdollisuuksien edistämistä. Lain tavoitteena on muun muassa nuorten kasvun, itsenäisyyden ja yhdenvertaisuuden tukeminen ja edistäminen. Laissa nuorten osallisuudella tarkoitetaan laaja-alaista kokonaisuutta, esimerkiksi paikallista ja valtakunnallista nuorisotyötä. Kunnan tehtävä on tehdä monialaista yhteistyötä muiden nuorten palveluja tuottavien viranomaisten ja toimijoiden sekä nuorten ja perheiden itsensä kanssa. Nuorisolain mukaan nuorisotyö ja -politiikka kuuluvat myös kunnan tehtäviin. Kunnilla on kuntalain mukaan velvollisuus huolehtia palvelujen yhdenvertaisesta saatavuudesta. Kunnan on luotava edellytyksiä nuorisotyölle ja -toiminnalle paikalliset olosuhteet huomioiden. (Nuorisolaki 2016, §1–9.)

”Nuorisotyössä ei arvoteta ketään mukana olevaa nuorta hänen yksilöllisten suoritustensa tai henkilökohtaisten ominaisuuksiensa perusteella: nuori on itsessään arvokas ajatuksineen, kiinnostuksineen, tunteineen ja ominaisuuksineen. Nuori ei ole oppilas, potilas, kuluttaja tai asiakas, vaan yksinkertaisesti nuori ihminen” (Nieminen 2008, 39). Nuorisotyön yksi tehtävä on vahvistaa nuoria, jotta he pystyisivät toimimaan yhdessä. Nuorten sosiaalistumista ja verkostoitumista tuetaan toimimalla sellaisilla tavoilla, jotka edistävät nuorten suhdetta toisiin. Nuorisotyön tavoitteina on ohjata nuorta huomaamaan ympäristössä olevat asiat, joihin hän voi itsenäisesti ja turvallisesti tutustua. (Kiilakoski, Kinnunen ja Djupsund 2015, 62–63.)

Julkisen sektorin eli kuntien ja kaupunkien lisäksi nuorisotyötä järjestää yhteistyössä myös järjestöt ja seurakunnat (Allianssi s. a.). Kunnallisen nuorisotyön keskeisimpinä tehtävinä ja tavoitteina on nuorten osallisuuden- ja vaikuttamismahdollisuuksien edistäminen sekä syrjäytymisen ennaltaehkäiseminen, joihin pyritään vaikuttamaan varhaisessa vaiheessa (Cederlöf 2004, 51). Nämä samat pää tavoitteet ovat myös valtakunnallisen nuorisotyön ja -politiikan ohjelman (Vanupo) 2020–2023 tavoitteita (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2020).

Nuorisotoimen tekemää nuorisotyötä voidaan kutsua kunnissa tapahtuvaksi perusnuorisotyöksi. Pienten kuntien nuorisotyön keskeisimmät tehtävät ovat esimerkiksi erilaisten tapahtumien, leirien ja retkien, kerhojen ja koulutuksien järjestäminen sekä nuorisotoiminnan ohjaus. (Cederlöf 2004, 51.) Kempainen (2000, 39) on rajannut julkisen sektorin nuorisotyön toimintamuodot jo 20-vuotta sitten kolmeen keskeiseen muotoon, jotka ovat avointen ovien toiminta, erityisnuorisotyö ja työpajatoiminta. Vielä nykyäänkin nuorisotyötä tehdään näissä kolmessa toimintamuodossa. Nuorisotyön toimintamuodoista ja -menetelmistä on tullut monipuolisempia ja ne ovat uudistuneet 2000-luvun aikana. Yli 60 prosentissa kunnissa nuorisotilojen määrä on pysynyt samana ja puolestaan noin 23 prosentissa kunnista tilojen määrä on lisääntynyt (Suomen kuntaliitto 2019, 11). Nuorisotyö on kuitenkin siirtynyt enenevässä määrin perinteisten nuorisotilojen lisäksi niiden ulkopuolella, kuten koulujen, digitaalisen, kansainvälisen ja jalkautuvan nuorisotyön pariin. (Allianssi s. a.)

Koulunuorisotyössä työskennellään pääasiassa 7.–9.-luokkalaisten nuorten kanssa esimerkiksi ryhmäytyksen, teematuntien, välituntitoiminnan sekä pienryhmä- ja vapaa-aikatoiminnan järjestämisen menetelmin. Kouluilla tehtävä nuorisotyö voi olla esimerkiksi koulukiusaamisen puuttumiseen ja estämiseen tehtävää yhteistyötä. Lisäksi koulunuorisotyöntekijä osallistuu muun muassa monialaiseen oppilashuoltoon ja oppilaskuntatoimintaan. Jalkautuvassa nuorisotyössä nuorisotyöntekijät jalkautuvat sinne missä nuoret ovat ja työtä tehdään hyvinkin erilaisissa ja uudenaikaisissa työympäristöissä, kuten pop-up-tyyppisissä tiloissa, kulkuvälineissä tai kauppakeskuksissa. (Suomen kuntaliitto 2019, 11).

Digitaalinen nuorisotyö käsitteenä on vielä varsin uusi, mutta erittäin ajankohtainen. Digitaalisen nuorisotyön osaamiskeskuksen hallinnoiva taho Verke määrittelee, että digitaalisella nuorisotyöllä ei tarkoiteta nuorisotyön työmuotoa tai -menetelmää, vaan sen tulisi olla kietoutuneena kaikkiin nuorisotyön osa-alueisiin jokapäiväisessä työssä. (Verke s. a.) Tällöin työtä ei jaotella erikseen kasvokkain tai verkossa tapahtuvaan työhön. Digitaalisen nuorisotyön tavoitteena on hyödyntää teknologiaa osana nuorisotyötä, jotta toiminnot olisivat nuorille laadukkaampia ja saavutettavampia. Digitaalisuus on merkittävä osa nykypäivän nuorten elämää ja kulttuuria, joten sen tulisi olla yksi nuorisotyön väline. (Lauha ja Tuominen 2016.)

Perusnuorisotyön ja uusien toimintamuotojen lisäksi kunnissa järjestetään erityisnuorisotyö, jonka tehtävänä on antaa nuorelle yksilöllistä neuvontaa ja ohjausta (Cederlöf 2004, 51). Etsivä nuorisotyö on yksi erityisnuorisotyön toimintamuodoista. Aluehallintovirasto jakaa valtionavustuksia etsivä nuorisotyön tuottamiseen. Tavoitteena on saada vähennettyä väliinpuotoajien eli koulujen- ja työelämän ulkopuolelle jäävien nuorten määrää. Etsivä nuorisotyön asiakkaita ovat nuoret, jotka eivät ole työssäkäyviä tai koulussa ja ovat alle 29-vuotiaita. Etsivä nuorisotyön palvelut ovat nuorelle vapaaehtoisia ja omasta tahdosta riippuvaisia. Etsivä nuorisotyöntekijä pyrkii etsimään nuoren kanssa yhdessä vastauksia nuoren asioihin ja ongelmiin sekä auttaa nuoria löytämään tarvitsemiinsa palvelut. Nuoret saavat ohjeita ja tukea koulutukseen tai työelämään pääsemisessä. (Aluehallintovirasto 2018; Nuorisolaki 2016, §10.)

3.1 Nuorisotyö Kiuruvedellä

Kiuruvedellä nuorisotyötä tekee kaupungin nuorisopalveluiden lisäksi muun muassa kirjasto- ja kulttuuritoimi, seurakunta, urheiluseurat, 4H ja kansalaisopisto. Opinnäytetyössämme käsittelemme nuorisotyötä erityisesti kunnallisen nuorisotyön näkökulmasta, joten tarkastelemme lähemmin Kiuruveden kaupungin nuorisopalveluiden toimintaa. Kiuruveden kaupungin nuorisopalvelut pitävät sisälleen nuorille järjestettävät vapaa-aikapalvelut, etsivä nuorisotyön sekä nuorten työpajatoiminnan.

Kiuruveden kuntastrategiasta löytyy seuraava kirjaus: "Edistämme väestön hyvinvointia; kehitämme sosiaali- ja terveydenhuollon lähipalveluja sekä tarjoamme laadukkaita ja monipuolisia opetus- ja vapaa-ajan palveluja". Kuntastrategian tavoitteina on muun muassa lapsiperheiden, nuorten ja ikäihmistien hyvinvoinnin tukeminen sekä syrjäytymisen ehkäisy. (Hyvinvointiraportti 2018.) Nuorisopalveluiden tavoitteena on tuottaa nuorille laadukkaita sekä monipuolisia vapaa-aikapalveluita ja olla läsnä nuorten arjessa sekä ennaltaehkäistä nuorten syrjäytymistä. Tarkoituksena on luoda nuorille edellytyksiä viettää vapaa-aikaansa turvallisessa ja miellyttävässä ympäristössä. Lisäksi perustehtävä on järjestää nuorille erilaisia ryhmätoimintoja sekä parantaa nuorten yhdenvertaisuutta. (Rytkönen, 2021–04-13.)

Kiuruveden nuorisotalo on rakennettu vuonna 1985, ja se on ollut sieltä asti kiuruvetisten nuorten yhteinen kokoontumispaikka. Paikka on alun perin ollut pelkästään nuorten käytössä, mutta nykyisin samassa rakennuksessa toimii myös päiväkotia. Nuorisotalolla nuoret voivat viettää aikaa nuorisohjaajan valvonnassa. Nuorten käytettävissä on muun muassa TV, pelikonsoli, tietokone ja biljardi-pöytä. Nuorisotalon palveluita käyttää noin 10-20 nuorta päivittäin. Keväällä 2021 nuorisotalo on saanut olla normaalisti avoinna, mutta vallitseva COVID-19 pandemia on rajoittanut nuorten määrän maksimissaan 20 henkilöön kerrallaan. (Rytkönen, 2021–04-13.)

Vuodesta 2001 alkaen Kiuruvedellä on järjestetty 7.-luokkalaisille tytöille tyttöryhmä Tyttistä. Erilaisissa teemoissa ja keskusteluissa käydään läpi naiseksi kasvamista ja naiseuteen liittyviä asioita. Mopokerho puolestaan on toiminut Kiuruvedellä vuodesta 2018 lähtien ja se on siirtynyt syksyllä 2021 nuortenpalveluiden alaisuudesta kansalaisopistolle. Kerhon tavoitteena on nuorten osallisuuden lisääminen ja myönteisen harrastuksen edistäminen. COVID-19 pandemian vuoksi leireistä, retkistä sekä erilaisista tapahtumista on jouduttu luopumaan. (Rytkönen, 2021–04-13.)

Rytkönen sanoo, että jotkut ihmiset voivat kokea nuoret haasteellisina ja arvostella heidän elämäntapaansa. Osa luokittelee, leimaa ja jopa tuomitsee nuoret kurittomiksi tai laiskoiksi. Nuorisotyön tehtävänä on poistaa nuorisoon kohdistuvaa negatiivista stigmaa, ja kannustaa nuoria olemaan omanlaisiaan yksilöitä. Kiuruveden nuorisotyössä nuorten mielipiteitä kysytään ja heitä kuunnellaan aidosti sekä heistä välitetään. Nuoria kasvatetaan välittämään myös itsestään, toisistaan sekä ympäröivästä maailmasta. Nuorisotyöntekijän tehtävänä on havainnoida nuorten kasvamista, kehittymistä ja terveyttä sekä puuttua tarvittaessa vahingolliseen toimintaan. Kiuruveden nuorisotyössä huomioidaan yksilöllisyys ja jokaisen nuoren ainutlaatuisuus. (Rytkönen, 2021–04-13.)

Rytkösen mukaan Kiuruvedellä kaikki nuoret ovat samanarvoisessa asemassa eikä nuoria arvoteta heidän suorituksiensa tai ominaisuuksien perusteella. Pienen kaupungin etuna nuorisotyöntekijä tuntee nuorison ja voi huomioida paremmin erityistä tukea tarvitsevat nuoret. Nuorisotyöntekijä on

yhteydessä vanhempiin, huoltajiin ja muihin yhteistyötahoihin, jotta nuori saa tarvittavan tuen ja turvan. Nuorisotyöntekijä kokoaa nuorilta saamaansa tietoa ja erilaisia näkökulmia yhteen, toimii monialaisissa tiimeissä ja tiedottaa nuorten toiveita päättäjille. (Rytkönen, 2021–04-13.)

3.2 Nuorisotyön kehittäminen

Nuorisotyön yhtenä tavoitteena on edistää nuorten hyvää elämää (Nieminen 2012, 36). Nuorisolaki (2016) velvoittaa valtion ja kunnat nuorisotyön ja -politiikan toteuttamiseen ja kehittämiseen. Nuorisotyön kehittämiseksi voidaan määritellä tekemisen, organisaation toimintakulttuurin, verkostojen, oppimisympäristöjen ja käsitteiden kehittäminen (Kiilakoski 2012, 125). Nuorisotyö käsitteenä on vieläkin sumea ja se vaatii erityisesti käsitteellistä kehittämistä, jotta nuorisotyötä pystyttäisiin kuvaamaan paremmin yhteistyötahoille ja keskustelemaan niin, että kaikki osapuolet ymmärtävät käsitteet samoin (Kiilakoski 2015).

Kivijärvi (2012, 303) on kuvannut nuorisotyön yhtenä kehittämisingelmana toimintojen arkisen itsestäänselvyyden. Tällä tarkoitetaan sitä, että nuorisotyötä on tehty ilman toimintojen käsitteellistämistä. Nuorisotyön muodoista esimerkiksi nuorisotiloilla tapahtuvaa toiminnallista perusnuorisotyötä ei ole juurikaan toiminnan ja työn näkökulmasta sanoitettu. Olemassa olevaa työtä voidaan kehittää vasta, kun sitä on käsitteellistetty. Tutun ja jo vakiintuneeksi muodostuneen nuorisotyön kehittäminen voi olla haastavaa, sillä pitäisi olla tietoinen jo olemassa olevasta ja vanhasta toiminnasta luodakseen uusia toimintamalleja. Nuorisotyön hiljaisesta tiedosta pitäisi tulla sanallista tietoa. (Kiilakoski 2012, 133–136.)

Kemppinen on todennut jo vuonna 2000, että nuorisotyön kehittäminen jää usein vain jossittelun tasolle. Usein tiloja ollaan valmiita kehittämään, mutta jossittelu estää asioiden eteenpäin viemisen. Kuultuja ilmauksia saatavat olla muun muassa, ”jos olisi työtekijöitä, jos olisi suuremmat työtilat, jos saataisiin työnohjausta, jos esimiehet tukisivat enemmän jne.” (Kemppinen 2000, 71). Jo tällöin Kemppinen on toivonut, että nuorisotyöntekijät saisivat enemmän päätäntävaltaa ja toimintaedellytyksiä uudistuakseen tulevaisuudessa (Kemppinen 2000, 72). Olemme Kemppisen kanssa asiasta samaa mieltä, että jos jo tuolloin, niin vielä nykyäänkin jossittelu on asioiden eteenpäin viemisen esteenä. Tämä ei kuitenkaan koske ainoastaan nuorisotyötä vaan pätee varmasti kaikkiin aloihin ja asioihin. Tulevaisuuden näkökulmasta kuitenkin erityisesti nuorisotyö vaatisi vieläkin enemmän suoraa ja määrätietoista toimintaa sekä toiminnan kehittämistä.

4 NUORISOTILATYÖ JA YÖKAHVILAT

Nuorisolaki määrittää, että julkisen sektorin eli kuntien ja kaupunkien tulee järjestää nuorisotyötä yhteistyössä nuorten, heidän perheidensä, muiden viranomaisten ja nuorten palveluiden tuottajien kanssa. (Nuorisolaki 2016, §8). Nuorisotyön toiminta-ala on laaja ja se koostuu monista erilaisista toimintamuodoista. Aikanaan Cederlöf (1998, 29) eritteli nuorisoalan teemoja ja toimintoja lähes kolmekymmentä, joita ovat kaikki koululaisten iltapäiväkerhotoiminnan järjestämisestä nuorisovaltuustojen toiminnan järjestämiseen. Valtaosa näistä nuorisotyön muodoista on säilynyt näihin päiviin saakka, mutta osa työmuodoista on vähentynyt tai lakannut kokonaan. (Allianssi s. a.)

Nykyään eniten lisääntyneitä nuorisotyön muotoja ovat koulunuorisotyö, etsivä nuorisotyö, työpaja-toiminta sekä digitaalinen ja sosiaalisessa mediassa tapahtuva nuorisotyö. Liikkuva ja jalkautuva nuorisotyö on lisääntynyt perinteisen nuorisotyön rinnalla tai jopa sitä syrjäyttäen. Perinteinen nuorisotilatyö on siis vaihtelevasti lisääntynyt tai vähentynyt eri kunnissa. Nuorisotyön työmuodoissa on paljon kuntakohtaista vaihtelua siinä, mihin työssä keskitytään. Nuorisotyön tekemisessä ei olekaan yhtä oikeaa tapaa tehdä työtä, vaan tavat ja menetelmät voivat vaihdella. Nuorisotyöllä ja sen eri työmuodoilla pyritään vastaamaan nuorten tarpeisiin muuttuvassa ja kehittyvässä maailmassa. (Allianssi s. a.)

Opinnäytetyössämme tarkastelemme kuitenkin lähemmin kunnallisen nuorisotyön muodoista avointen ovien toimintaa, nykyisin tilatyötä, jonka osaksi kuuluu nuorisotila- ja yökahvilatoiminta erityisnuorisotyön piirteineen. Olemme rajanneet opinnäytetyömme nuorisotyön työmuodot hyvin perinteisiin ja paikoitellen jopa väheneviin muotoihin, sillä yökahvilatoiminta pohjautuu perinteiseen nuorisotyöhön. Opinnäytetyössämme nuorisotilojen määritelmällä tarkoitamme kaikille nuorille tarkoitettua, avointa ja turvallista vapaa-ajanviettopaikkaa, jossa nuorilla on mahdollisuus tavata toisiaan ja osallistua vapaaehtoisesti ohjattuun vapaa-ajantoiintaan ja harrastusmahdollisuuksiin. Yökahvilatoiminnalla puolestaan nuorisotilatoiminnan kaltaista toimintaa, joiden eroavaisuutena on ainoastaan yökahvilatoiminnan ajankohdan sijoittuminen viikonloppu- ja ilta-aikaan.

4.1 Avointen ovien toiminnasta tilatyöksi

Suomessa nuorisotalojen rakentaminen aloitettiin sotien jälkeen. Nuorisotalojen perustamisen syitä olivat muun muassa nuorten aiheuttamat nuorisomellakat ja järjestyshäiriöt keskusta-alueilla, jonka vuoksi nuoriso pyrittiin saamaan kaduilta harrastusten pariin. Tarpeeseen vastattiin kehittämällä avoimet nuorisotilat. Suomen ensimmäinen kunnallinen avointen ovien Haka-kerho perustettiin Helsinkiin vuonna 1957, joka saavutti suuren suosion ympäri maata. Ruotsissa ja Norjassa 1950-luvun alkupuolella perustettuja nuorisokahviloita voidaan pitää avointen ovien toiminnan esikuvina. (Kempinen 2000, 40–41.)

Käsite avointen ovien toiminta on jo hieman vanhanaikainen, mutta myös hieman väljästi määritelty. Yksinkertaisimmillaan sillä tarkoitetaan nuorisotoimintaa, johon jokainen nuori on tervetullut ilman ennakoilmoittautumista tai sitoutumista toimintaan. Avointen ovien toiminnalla voidaan tarkoittaa niin nuorten mahdollisuutta viettää aikaa haluamallaan tavalla heille varatussa tilassa sekä kerhotoi-

mintaa, johon kaikilla nuorilla on vapaa pääsy. Avointen ovien toiminta voidaan luokitella nuorisotyössä matalan kynnyksen toiminnaksi, johon nuorten on helppo mennä ilman sitoutumista tai velvoitteita. (Kemppinen 2000, 41.)

Kylmäkoski (s. a.) kuvailee, että nuorisotyön kentällä puhutaan useammin tilatyöstä kuin avointen ovien toiminnasta. Tilatyö käsitteellä viitataan työotteeseen, jossa nähdään nuorisotyöntekijä ammattikasvattajana ja nuorisotilatyön kasvatuksellinen näkökulma. Tilatyön ja avointen ovien toiminnan yhtäläisyyksiä ovat muun muassa yhteisökasvatuksen merkitys sekä vuorovaikutuksen, läsnäolon ja nuorten kuuntelemisen korostaminen. Näiden eroavaisuuksia voidaan ajatella niin, että tilatyössä nuorisotyö nähdään tavoitteellisena ja ammatillisena toimintana, kun taas karkeasti ajateltuna avointen ovien toiminnassa nuorisotyöntekijään saatetaan liittää mielikuva passiivisesta vahtimestarista. Turkan (2021-04-05) ja Pääkön (2021-04-06) mukaan nuorisotiloilla tehtävästä nuorisotyöstä voidaan käyttää nykyään määritelmänä sekä avointen ovien toimintaa että tilatyötä. Ajatellaan tämän kertovan siitä, että vielä tänäkin päivänä nuorisotyön työntekijöillä ei ole yhteisiä täysin vakiintuneita määritelmiä samoille työmuodoille.

Tilatyölle on siis olemassa monia uusia määritelmiä. Nykyisin nuorisotilat eivät ole enää ainoastaan nuorten vapaa-ajanviettopaikkoja, vaan niissä nuori voi muun muassa kohdata turvallisia ja merkityksellisiä aikuisia sekä opetella suvaitsevaisuutta tai rikkoa sukupuolisidonnaisuuteen liittyviä ennakkoluuloja. Nuorisotyön välineenä voidaan pitää tätä sosiaalista tilaa kattoineen, lattiaineen ja seiniineen. (Kylmäkoski 2008, 400–401.) Tilatyön tavoitteena onkin mahdollistaa nuorille ympäristö sosiaalisten suhteiden luomiseen sekä kokemuksia olla vertaisryhmässä muiden nuorten kanssa. Tilatyöntekijä kohtaa nuoret ammattitaidollaan kokonaisvaltaisesti sekä tukee nuorten osallisuutta, kasvua ja elämänhallintaa luomalla luottamuksellisen ja dialogisen suhteen nuoriin. (Kylmäkoski s. a.)

Nuorisotyön jokaisella osa-alueella tulisi pystyä sopeutumaan ympäristön muutoksiin ja tarjota juuri nuorten tarpeisiin vastaavaa avointen ovien toimintaa. Siinä missä avointen ovien toiminta on nuorten käytettävissä arkipäivisin, ovat ne yleisimmin suljettuina viikonloppuisin ja lomien aikaan. Juuri näinä ajankohtina nuoret tarvitsisivat eniten vapaa-ajanviettopaikkoja, sillä niitä ei välttämättä muualta löydy. Yksi tunnetuimmista avoimen ovien toiminnasta on varmasti nuorisotalotoiminta. (Kemppinen 2000, 84.)

4.2 Nuorisotalotoiminta ja nuorisotilat

Kylmäkoski, Lind, Hintikka ja Aittola (2006, 19) kertoo, että tilatoiminnan tarkoituksena on nuorisotyön tavoitteiden saavuttaminen. Kemppisen (2000) mukaan yleisimmin nuorille suunnattua toimintaa järjestetään nuorisotaloilla tai -tiloilla, jotka ovat tarkoitettu erityisesti nuorten omaa toimintaa varten. Lähes jokaisesta kunnasta löytyykin nuorisotilat tai -talo, jossa nuoret voivat viettää vapaa-aikaansa turvallisessa ympäristössä, tavata muita ikätovereitaan sekä nuorten kanssa työskenteleviä aikuisia. Vuonna 2019 Suomesta löytyi kunnallisia nuorisotaloja noin 802 kappaletta (Suomen nuorisotyön tilastot s. a.). Gretschelin (2011) tutkimus osoittaa, että nuorille yhdessä tekeminen ja oleminen ovat tärkeitä. Näissä nuorille suunnatuissa ympäristöissä voi sosiaalisten kanssakäymisten lisäksi muun muassa pelailla, kuunnella musiikkia tai osallistua muihin toimintoihin (Gretschel 2011).

Kylmäkosken (s. a.) mukaan nuorisotilojen kävijät ovat sosiaalisia ja ihan tavallisia nuoria, jotka haluavat viettää vapaa-aikaansa muiden nuorten kanssa oleillen. Toisinaan tilojen nuoriin saatetaan kohdistaa ennakkoluuloja ja leimata heidät ”ongelmanuoriksi” (Kylmäkoski s. a.) Ongelmanuoria parempi ilmaisu oli esimerkiksi nuori, jolla ongelmia tai haasteita. Ketään ei kuitenkaan tulisi leimata näin ja erityisesti nuorisotyön näkökulmasta tällaista leimaamista tulisi pyrkiä poistamaan.

On myös otettava huomioon, että joillekin nuorisotalotkin voivat olla pelottavia paikkoja, joiden koetaan kuuluvan vain niille nuorille, jotka käyvät siellä aktiivisesti (Kiilakoski 2012, 125). Eniten nuorisotalon palveluita käyttävät kuitenkin taajamien lähistöllä asuvat nuoret. Etäisimmäksi nuorisotalo jää niille nuorille, joiden kotona on maatila tai jotain muuta yritystoimintaa. Näillä nuorilla ei ole välttämättä mahdollisuutta päästä lähtemään nuorten toimintaan mukaan. Nuorisotalotoiminnan kuuluisi olla kaikille nuorille kuuluva oikeus, mutta tämä jää kuitenkin toteutumatta, eivätkä nuoret aina itse huomaa tätä. (Lehtola & Tedre 2014, 279–287.)

Nykyään joillakin paikkakunnilla nuorisopalveluiden tarjonta on kuihtunut vähäiseksi, yläkouluikäisiä tavoitetaan heikosti ja nuoret eivät tiedä palveluiden olemassaolosta. Joten tavoitettavuusongelma on kaksisuuntainen: yhtäältä nuoria ei tavoiteta, koska tilat eivät ole toimivat ja toisaalta nuoret eivät pääse kyydityksen vuoksi käyttämään nuorisotiloja, vaikka he olisivat oikeutettuja käyttämään palvelua. (Lehtola & Tedre 2014, 279–287.) Yleisesti nuorisotilojen ovet ovat avoinna eri ikäisille nuorille paikkakuntaakohtaisesti, esimerkiksi 12–25-vuotiaille. Pääasiallisena kohderyhmänä voidaan kuitenkin pitää 12–17-vuotiaita nuoria (Kiilakoski 2012, 137).

Nuorisotalotoiminta mielletään nuorisotyöntekijällä usein perusnuorisotyöksi, jonka vahvat perinteet ulottuvat pitkälle historiaan. Nuorisotalotoiminta on nuorisotyöntekijöille yksi työväline, jonka keinoin saadaan luotua kontakteja nuoriin ja osallistettua ryhmämuotoiseen toimintaan. (Kiilakoski 2012, 125). Yli 20-vuotta sitten Kemppinen (2000, 70–71) on käsitellyt nuorisotalojen roolia matalan ja korkean profiilin nuorisotyönä. Matalan profiilin nuorisotyössä on tarkoituksena pitää nuorisotalot paikkoina, joissa nuoret voivat esimerkiksi vain oleskella kavereiden kanssa, pelata biljardia tai katsella televisiota. Osalle nuorista tämä riittää sisällöksi nuorisotaloilla, mutta ei kaikille. Korkean profiilin nuorisotyössä nuorisotalojen tulisivat pystyä tarjoamaan erilaisia toimintoja monipuolisesti palvelemaan talon erilaisia kävijöitä. (Kemppinen 2000, 70–71.)

Kiilakoski (2012, 137) ajattelee, että nuorisotaloista tulisi rakentaa tiloja, jotka vetoavat nuoriin, ovat nuorisokulttuurillisia, mutta tekevät myös mahdolliseksi nuorisotyöntekijöiden kasvatus- ja ohjaustyön. Nuorisotiloilla tapahtuvat kohtaamiset nuorten kesken tai nuorisotyöntekijöiden kanssa tapahtuvat aina jonkin välineen kautta. Tästä syystä nuorisotiloja rakentaessa ja kehittäessä tulisi ottaa huomioon nuorisotilojen välineistön muodostamat välinekokonaisuudet. Näitä välineitä voivat olla muun muassa kahvinkeitin, biljardipöytä, pelikonsolit, musiikinkuunteluun tarkoitettut välineet ja yksinkertaisimmillaan pelkät sohvat. Nuorten ja nuorisotyöntekijöiden lisäksi yksi olennaisin nuorisotilojen vakiovaruste onkin kahvinkeitin. Kahvi on yhdistävä tekijä valtaosalle suomalaisista ja siksi se on myös nuorisotiloilla yksi tärkeä tekijä. (Kylmäkoski s. a.)

Erilaisia kohtaamisen paikkoja voivat olla nuorten kanssa ruoanlaitto, pelaaminen ja ainoastaan heidän kanssaan kuulumisten vaihtaminen. Nuorisotilojen alueellinen sijainti ja saavutettavuus ovat

myös merkityksellisiä tekijöitä erityisesti niille nuorille, joiden asuinalueilla ei ole riittävästi nuorisopalvelujen tarjontaa. (Kiilakoski 2012, 138–141.) Vuoden 2021 kouluterveyskyselyn mukaan 35,3 prosenttia kyselyyn vastanneista kiuruvetisistä 8–9. luokkalaisista nuorista koki, että heidän asuinalueellaan ei ole tarpeeksi oleskelutiloja nuorille (Kouluterveyskysely 2021).

4.3 Nuorisokahviloista yökahviloiksi

Suomen ensimmäinen avoin nuorisokahvila perustettiin vuonna 1957 Helsinkiin, jossa nuorille tarjottiin mahdollisuus viettää vapaa-aikaa toistensa kanssa nuorisotyöntekijöiden ollessa läsnä ja saavutettavissa. Nuorisokahvilan perustamisen syynä oli kasvava huoli erilaisten nuorisjärjestöjen, kuten urheiluseurojen ja poliittisiin järjestöjen ulkopuolelle jäävien nuorten vapaa-ajanvietosta sekä mella-koista ja jengitappeluista. Baarit menivät aikaisiin kiinni ja muita viihdykkeitä oli vähän, joten nuorisokahvilalla pyrittiin myös mahdollistamaan tila nuorten ajanviettopaikaksi. (Nieminen 1995, 263–264, 324–332.)

1950-luvulla tehty nuorten harrastus- ja järjestötoimintaa koskeva tutkimus osoitti, että nuorisjärjestöt tavoittavat vain osan nuorista ja nuorisotyö tavoittaa vain lähinnä niitä nuoria, jotka ovat aktiivisia ja hyvinvoivia. Nuorisokahvilan alkuperäisenä tarkoituksena olikin saavuttaa erilaisiin järjestöihin kuulumattomat nuoret ja tarjota heille vapaa-ajanviettomahdollisuuksia ja sosiaalista toimintaa sekä ohjata lopuksi mukaan järjestöihin. Alun perin nuorisokahvilatoiminta sai epäröivän vastaanoton Suomessa, mutta ajansaatossa se löysi paikkansa nuorisotyön kentältä. (Nieminen 1995, 263–264, 324–332.)

Suomessa yökahvilatoimintaa on ollut jo 1980-luvulta asti (Ojala 2010). Helsinkiin vuonna 1994 perustettua Walkers-yökahvilaa voidaan kuitenkin pitää aikanaan yhtenä tunnetuimpana yökahvilana. Vuonna 1990 perustettu Aseman Lapset ry perusti Walkers-yökahvilan, jonka toimintaa Olavi Sydänmaalakka oli perustamassa. (Raittila 2000.) Ajansaatossa Walkers toiminta on levinnyt ympäri Suomea ja nykyään erilaista Walkers-toimintaa onkin jo 26 paikkakunnalla. Walkersilla yökahvilatoiminta on laajentanut monimuotoisesti uusiin toimintamuotoihin. Walkers-kahviloiden sekä muun toiminnan lisäksi pääkaupunkiseudulla toimii Walkers-bussi ja muualla Suomessa viisi Walkers-autoa. Alun perin Walkers-yökahvila perustamisen tavoitteena oli erityisnuorisotyön näkökulmasta mahdollistaa turvallinen paikka viettää aikaa tavallisten aikuisten kanssa nuorille, jotka viettivät iltoja ja öitä Helsingin rautatieasemalla. (Raittila 2000.)

Aseman Lapset -yhdistyksen tavoitteena on ollut alusta asti tuoda nuorisotyö ja turvalliset aikuiset nuorten luokse sekä vähentää ja ennaltaehkäistä nuorten päihteidenkäyttöä. Nykyisin Walkers-toiminta on tarkoitettu alle 18-vuotiaille nuorille. (Aseman Lapset ry.) Ojala (2010) määrittelee yökahvilatoiminnan ja nuorisokahvilatoiminnan eroksi yökahviloiden myöhäisemmän ajankohdan. Yleisimmin yökahvilat ovat avointa toimintaa, jonka ajankohta sijoittuu perjantai iltoihin noin kello 18–01 välille.

Laura Ylä-Mäihäniemen (2019) Tampereen Messukylän seurakunnalle tekemän opinnäytetyö tutkimuksen mukaan nuoret menevät yökahvilaan viettämään aikaa kavereiden kanssa ja saadakseen uusia ystäviä. Yökahvilassa nuoret pelaavat erilaisia pelejä, kuten pingistä, biljardia, korttia sekä pelikonsoleita ja juttelevat vapaasti toistensa kanssa. Nuoret tuovat tutkimuksessa myös esille, että he

syövät ja oleilevat yökahvilassa. Tutkimukseen osallistuneet nuoret kuvailivat Tampereen Messukylän seurakunnan yökahvilaa paikaksi, johon on tervetullut ja turvallinen olo. Kahvilan ilmapiiri on positiivinen ja nuoret voivat olla omia itsejään sekä tutustua uusiin ihmisiin tai nähdä niitä nuoria, joita eivät muuten näkisi. Vanhemmat myös todennäköisimmin päästävät nuoret turvallisesti mielin yökahvilaan ja viettämään vapaa-aikaa pois kotoa, koska tietävät yökahvilan olevan luotettava ja turvallinen paikka ja jossa nuoret ovat aikuisten valvonnassa. (Ylä-Mäihäniemi 2019, 32–38.)

Tutkiessamme yökahvilatoimintaa emme löytäneet täysin vastaavaa kansainvälistä toimintatapaa, ainoastaan erilaisia nuorten kahviloita tai nuorille suunnattuja baareja ja yökerhoja. Kiuruveden kaupungilla on ollut aikanaan 1990-luvulla seurakunnan nuorisotyön kanssa yhdessä järjestetty yökahvila. Toiminnassa on ollut mukana nuorisotyöntekijöiden lisäksi vapaaehtoisia sekä yläkouluun vanhempainyhdistys. Dokumentoitua tietoa ei ole, mutta Kiuruveden kaupungin nuorisosihteeri Anne Rytönen muisteli, että toiminta on lakannut henkilöstön puutteen takia.

4.4 Pielaveden, Keiteleen ja Kittilän yökahvilatoiminta

Olemme haastatelleet kahden lähikunnan, Pielaveden ja Keiteleen nuorisotyöntekijöitä sekä Kittilän nuoriso- ja vapaa-ajanohjaajaa, jotka ovat vastuussa kuntiensä yökahvilatoiminnasta. Näin olemme saaneet konkreettista ja ajantasaista tietoa yökahvilatoiminnasta, sen tavoitteista sekä kävijöistä. Seuraavaksi kerromme näiden eri yökahviloiden eroista sekä yhtäläisyyksistä. Käsitlemme muun muassa paikkakuntien yökahviloiden historiaa, rahoitusta ja järjestämistä, kävijäkuntaa sekä tavoitteita ja sisältöä.

Pielaveden yökahvilatoiminta on saanut alkunsa 1997 syksyllä, kun nuorten vanhemmilta on tullut idea nuorille järjestettävästä yökahvilatoiminnasta. Tähän ideaan Pielaveden kunta on lähtenyt täälläin vastaamaan yhteistyössä Nuorten palvelu ry:n kanssa. (Turkka 2021-04-05; Pielaveden kunta 1:24:23-1:33:00.) Kittilän yökahvila puolestaan on perustettu jo ”aikojen alussa” eli 1990-luvun puolella nuoriso- ja vapaa-ajanohjaaja Jouni Alaraatikka (2021-06-01) kertomana. Keiteleen yökahvilan alkuaajoista ei ole dokumentoitua tietoa (Pääkkö 2021-04-06). Niin Pielavedellä, kuin Kittilässäkin yökahvila on ollut toiminnassa enemmän tai vähemmän toiminnan aloittamisesta saakka (Turkka 2021-04-05; Alaraatikka 2021-06-01). Pielavedellä toiminta on ollut joskus jopa katkolla, mutta kysynnän ja valvojen määrän lisääntyessä toiminta on jatkunut. Kävijöinä nuoria olisi ollut aina, mutta toiminnan jatkumiseen on vaikuttanut paljolti muun muassa vapaaehtoisten valvojen määrä ja paikka. (Turkka 2021-04-05.)

Kittilässä yökahvila toiminta on täysin kunnan alaista. Toimintaa järjestetään vuoroviikoin nuorisotila Käessä lauantaisin kello 17–00 ja nuorisotila Notzkissa perjantaisin kello 17–00. Kittilässä yökahvilatoiminnan aukioloaika on muovautunut työntekijöiden kokemuksen mukaan. Alaraatikka kertoi, että kun yökahvila aukeaa jo kello 17, nuoret eivät lähde Leville ”yöelämään”, vaan jäävät todennäköisemmin yökahvilaan viettämään iltaa. Yökahvilan sulkeutumisaika puolestaan on perusteltu sillä, että sen mennessä kiinni kello 23 sijaan vasta kello 00, nuoret lähtevät yökahvilasta todennäköisemmin suoraan kotiin eivätkä jää enää muualle. (Alaraatikka 2021-06-01; Kittilä 2020.) Kittilän tavoin myös Keiteleellä yökahvilatoiminta on kunnan alaista ja sitä järjestetään pääsääntöisesti joka toinen viikko perjantaisin kello 18–23 välillä nuorisotiloilla, jotka sijaitsevat Nilakan yläasteella (Pääkkö

2021-04-06). Pielavedellä puolestaan vielä yli 20 vuoden jälkeenkin yökahvilatoiminta on Nuorten palvelun ry:n alaista toimintaa, jota Pielaveden kunta koordinoi. Yökahvila toimii kunnan tarjoamassa tilassa nuorisotiloilla kirjasto rakennuksen yhteydessä perjantai-iltaisoin kello 19–00 välillä. (Turkka 2021-04-05.)

Pääsääntöisesti kaikkien kolmen kunnan yökahviloissa työskentelee aina vähintään kaksi aikuista. Valvoja nimikettä pyritään välttämään yökahvilatoiminnan yhteydessä, sillä nuorille ei haluta luoda kuvaa siitä, että aikuiset ainoastaan valvoisivat ja ”kyttäisivät” heidän toimintaansa yökahvilassa. Sen sijaan esimerkiksi nimityksellä vapaaehtoinen aikuinen pyritään luomaan nuorille kuva siitä, että paikalla on aina joku turvallinen aikuinen, mutta nuorilla on myös oikeus vapaaseen oleskeluun ilman ”kyttäystä”. (Turkka 2021-04-05.)

Pielaveden sekä Keiteleen yökahvilassa vapaaehtoiset toimijat ovat merkittävässä asemassa, sillä he mahdollistavat toiminnan järjestämisen. Vapaaehtoisten lisäksi toimintaa järjestämässä ovat erilaiset järjestöt ja muut toimijat. Pielavedellä vapaaehtoisten lisäksi työskentelee nuorisotyöntekijä, Etsivä nuorisotyöntekijät, Katupartio tai muista yhteistyötahoista koostuvat parit. Pielaveden yökahvilan yhteistyökumppanina toimiva Nuorten palvelu ry järjestää koulutuksia vapaaehtoisille sekä vakuuttaa heidät yökahvilavuorojen ajaksi. (Turkka 2021-04-05.) Keiteleellä vapaaehtoiset koostuvat nuorista aikuisista, nuorten huoltajista sekä ikäihmisistä. Tämän lisäksi järjestöistä ovat mukana muun muassa Keiteleen yrittäjät ja Kelu ry eli Keiteleen mielenterveysseura. Valvonnasta ja mahdollisista kuluista vapaaehtoiset järjestöt voivat hakea vastikkeellista avustusta Keiteleen kunnalta 50 euroa yhtä yökahvilailtaa kohden. (Pääkkö 2021-04-06.) Kittilän yökahvilatoiminnan aikuisia ovat kunnan palkatut nuorisotyöntekijät sekä nuorisotilojen aiemmat, nykyisin täysi-ikäiset nuoret, jotka on palkattu toimintaan (Alaraatikka 2021-06-01).

Kittilässä toiminta on alkuun ollut täysi-ikäisille tarkoitettua päihdeetöntä toimintaa, mutta ajan ja nuorten muuttuessa yökahvilatoiminta ja -kävijäkunta ovat muuttuneet iältään nuorempiin nuoriin. Yökahvilan pääasiallista kävijäkuntaa ovat nykyään 13–17-vuotiaat nuoret ja heitä on vaihtelevasti yhden yökahvilaillan aikana 30–70 nuorta. Kävijäkuntaa koostuu viikolla nuorisotiloilla käyvistä nuorista sekä syrjäkylien nuorista. (Alaraatikka 2021-06-01.) Pielaveden yökahvilassa kävijät ovat pääosin yli 15-vuotiaita, mutta ikäraja mahdollistaa kuitenkin kävijät 6 lk.–29-vuotiaisiin. Nykyään kävijöitä yökahvilassa on ollut keskimäärin aina 30–50 nuorta yhtä perjantai-iltaa kohden. Vuosien 2020–2021 aikana yökahvilassa käyvien nuorten määrä on kuitenkin hieman laskenut aiempaan verrattuna, sillä COVID–19 pandemia on rajoittanut toimintaa. (Turkka 2021-04-05; Pielaveden kunta 1:24:23-1:33:00.) Korona rajoitusten vuoksi Keiteleen yökahvilassa saavat käydä ainoastaan keiteleläiset 7.–9.-luokkalaiset, jonka vuoksi kävijämäärä on laskenut hieman, kuten Pielavedelläkin. Tällä hetkellä Keiteleen yökahvilassa käy noin 20 nuorta iltaa kohden, mutta aikaisemmin kävijämäärä on ollut noin 30 nuorta. (Pääkkö 2021-04-06.)

Kittilän, Pielaveden ja Keiteleen yökahviloiden tavoitteena on tarjota viikonloppuiltoihin turvallinen, lämmin ja päihdeetön vapaa-ajanviettopaikka, jossa nuoret voivat viettää aikaa vapaasti yhdessä ikätovereidensa kanssa sekä luoda uusia kaverisuhteita. Yökahvilatoiminnalla pyritään syrjäytymisen ehkäisyyn, vaihtoehtoisen toiminnan tarjoamiseen ja ennaltaehkäisevään päihdetoimintaan. Lisäksi nuorisotyöntekijöiden näkökulmasta heidän on mahdollista nähdä ja tutustua paremmin useampiin

paikkakunnan nuoriin kasvatustien. Paikalla olevien aikuisten kanssa nuorilla on mahdollisuus esimerkiksi keskustella tai kysyä neuvoa erilaisiin mieltä askarruttaviin asioihin liittyen. (Alaraatikka 2021-06-01; Pääkkö 2021-04-06; Turkka 2021-04-05.)

Haastattelemiemme paikkakuntien yökahviloissa nuoret voivat muun muassa pelata biljardia, pingistä tai lautapelejä sekä erilaisia pelikonsoli pelejä, jutella toistensa kanssa sohva-alueilla tai kuunnella musiikkia. Yökahviloissa on myös välillä jotain ohjattua toimintaa, kuten esimerkiksi leffailtoja tai muita teemailtoja. Lisäksi nuoret voivat esimerkiksi juoda ilmaista kahvia ja syödä pientä purtavaa, jota valvojat yksin tai yhdessä nuorten kanssa valmistavat. Pielavedellä kahvia ja pientä purtavaa nuorille rahoittaa Nuorten palvelu ry sekä kunnan nuorisotoimi. Kittilässä puolestaan kunta tarjoaa kahvit ja lisäksi paikallinen K-supermarket lahjoittaa kaupan ruokahävikit yökahvilatoiminnan käyttöön. Keiteleellä kahvin ja pienen purtavan tarjoaa kunnan nuorisotoimi. Yökahvilassa on nuorille sekä valvojille selkeät säännöt, joita noudatetaan yhteisesti ja sovitusti. (Alaraatikka 2021-06-01; Pääkkö 2021-04-06; Turkka 2021-04-05.)

5 OPINNÄYTETYÖN TAVOITE JA TARKOITUS

Opinnäytetyömme aihe on lähtöisin toimeksiantajaltamme, sillä he olivat saaneet aikaisemmin nuorilta toiveen liittyen yökahvilatoiminnan perustamiseen. Nämä nuoret eivät ole kuitenkaan enää nykyistä kävijäkuntaa, joten tässä opinnäytetyössä selvitämme, onko toive yökahvilatoiminnasta vielä ajankohtainen. Opinnäytetyömme tarkoituksena oli saada tutkittua tietoa toiminnan aloittamiseksi Kiuruvedellä ja nuorten toiveita toiminnan sisällöstä. Toimeksiantajamme on ilmaissut kiinnostuksensa saada tutkittua tietoa, jonka perusteella he voivat vastata paremmin nuorten toiveisiin ja tarpeisiin.

Opinnäytetyömme tavoitteena on edistää uuden palvelun aloittamista ja siten tukea nuorten hyvinvointia ja osallisuutta Kiuruvedellä. Tutkimuksen pohjalta toimeksiantajamme saa tutkittua tietoa toiminnan aloittamisesta. Pyrimme saamaan nuorten mielipiteet kuuluviin ja saamaan ajankohtaista tietoa heidän tarpeistaan ja toiveistaan. Lisäksi tutkimuksen tavoitteena on selvittää, millaiset nuoret olisivat yökahvilan kohderyhmää.

Opinnäytetyötämme ohjaavat tutkimuskysymykset olivat:

1. Onko Kiuruvedellä tarvetta yökahvilatoiminnalle?
2. Millaista yökahvilatoimintaa kiuruvetiset nuoret toivovat?

6 OPINNÄYTETYÖN TOTEUTUS

Tässä opinnäytetyön osiossa kerromme, kuinka opinnäytetyöprosessimme eteni. Käymme läpi tutkimusmenetelmää, aineiston keruuta sekä aineiston analysointia. Lisäksi kuvaamme opinnäytetyömme eettisyyttä ja luotettavuutta. Tutkimus toteutettiin Kiuruveden yläkoulun 7–9.-luokkalaistilalle, yhteensä 242 oppilaalle. Tutkimukseemme osallistuvien oppilaiden määrän selvitimme yläkoulun rehtorilta. Tutkimuksemme on kvantitatiivinen eli määrällinen tutkimus, sillä vastausmäärämme on suuri. Kyselyyn vastasi lopulta 186 oppilasta. Vastaukset analysoitiin määrällisesti ja osittain laadullisesti.

6.1 Kvantitatiivinen tutkimusmenetelmä

Työmme on kvantitatiivinen eli määrällinen tutkimus, jossa kvalitatiiviseen eli laadulliseen tutkimusmenetelmään pohjautuvat kyselyn avoimet kysymykset tukevat määrällistä aineistoa. Kvantitatiivista eli määrällistä tutkimusta käytetään menetelmänä, joka mittaa ominaisuuksien välisiä eroja ja suhteita. Kvantitatiivinen tutkimus käsittelee tietoa numeerisesti eli tutkittavat asiat esitetään numeroina. Tutkimustavan pääpiirteet ovat muuttuja, objektiivisuus ja mittari. Vastauksia voidaan analysoida muuttujan avulla. Muuttuja voi olla jokin tutkittavaa henkilöä koskeva asia, kuten ikä, sukupuoli, asuinpaikka ja opiskelupaikka. Objektiivisuudella puolestaan haetaan tutkijan puolueettomuutta tutkimusta tehdessä, etteivät tutkimustulokset muutu eikä tutkija vaikuta tutkimuksen lopputulokseen. Mittari puolestaan on tutkimustapana, jolla tutkimus suoritetaan. Kvantitatiivisena mittarina voidaan käyttää kyselylomaketta, esimerkiksi Webropol-kyselyä. (Vilka 2007, 13–14.)

Toteutimme kyselyn puolistrukturoituna, koska se sisälsi sekä avoimia että monivalintakysymyksiä. Verkossa tehtävä tutkimus edesauttaa tutkimusten ja tulosten puolueettomuutta. (Vilka 2007, 13–16.) Tutkijoina olemme puolueettomia, koska emme työskentele Kiuruveden nuorisopalveluissa tai Kiuruveden yläkoululla. Tekemässämme tutkimuksessa pyrimme noudattamaan kvantitatiivisen tutkimuksen ominaisuuksia aiemmin mainittuja piirteitä noudattaen. Tarkoituksenamme oli saada nuorten ääni kuuluviin ja halusimme antaa nuorille mahdollisuuden vaikuttaa heidän hyvinvointiinsa ja asuinpaikkakunnan vapaa-ajantoimintaan. Toimeksiantajamme halusi selvittää olisiko suunnitellulle nuorten palvelulle tarvetta ja millaista sisältöä nuoret toivoisivat siellä järjestettävän.

Tutkimuksen onnistumisen kannalta tärkeää on saada luotettavat vastaukset tutkimuskysymyksiin. Validiteetti eli pätevyys on yksi vaadittava ominaisuus hyvään kvantitatiiviseen tutkimukseen. Tutkimus on tehtävä niin, että se vastaa ennalta määriteltäviin tutkimuskysymyksiin eli kysymyksiin, joita tutkimuksella on tarkoitus selvittää. Tutkimuksen validiteetin vaikuttaa esimerkiksi korkea vastausprosentti ja perusjoukon määrittäminen. (Heikkilä 2014, 27–28.) Perusjoukko on se ryhmä, josta halutaan saada tietoa (Heikkilä 2014, 32). Voimme pitää saamiamme vastauksia luotettavina, sillä lähetimme kyselyn koko määrittelemällemme perusjoukolle, ja vastaukset ovat tulleet meille suoraan ilman ulkopuolisia toimijoita.

6.2 Aineistonkeruumenetelmä Webropol

Selkeys, ymmärrettävyys, sopiva pituus ja kiinnostava ulkonäkö ovat esimerkkejä hyvän kyselylomakkeen tunnusmerkeistä. Muun muassa kyselyn ulkonäöllä voi olla suurikin vaikutus siihen, kiinnostuuko mahdollinen vastaaja osallistumaan tutkimukseen. Lisäksi kyselyn alkuun on hyvä sijoittaa niin sanotusti helpommat kysymykset, joilla pyritään herättämään vastaajan mielenkiinto kyselyä kohtaan. Monen pienen yksityiskohdan huomioimisella voidaan saavuttaa hyvä ja onnistunut kysely, jossa vastaaja kokee itsensä tärkeäksi ja tulee kuulluksi, ja tutkija puolestaan saa tarvitsemaansa tietoa. (Heikkilä 2014, 46–47.)

Opinnäytetyömme tutkimusaineisto kerättiin sähköisellä lomakkeella, johon loimme tutkimuskysymykset teorian tiedon ja tutkimuskysymysten pohjalta (liite 2). Tutkimuksemme kohderyhmänä oli 242 Kiuruveden kaupungin yläkoulun 7.–9.-luokkalaista, joille toteutimme lyhyen Webropol-kyselyn. Muotoilimme kysymykset nuorille helposti lähestyttäväksi ja ymmärrettäväksi, mutta kuitenkin niin, että ne tuottivat meille tarvitsemaamme tietoa. Kysely sisälsi kysymyksiä nuorten vapaa-ajankäytöstä ja heidän toiveistaan yökahvilatoimintaan liittyen. Lisäksi kysyimme nuorten sukupuolta, ikää ja asuinsijaintia. Kysely oli avoinna 16.–21.8.2021. Ainoastaan yhden nuoren huoltaja ei antanut suostumusta kyselyyn osallistumiseen. Yläkoulun 241 nuoresta 186 vastasi kyselyyn, jolloin lopullinen vastausprosentti oli 77 prosenttia kaikista Kiuruveden 7.–9.-luokkalaisista nuorista. Tutkimusta voidaan pitää siis luotettavana.

Kyselyssä yhtenä vastausvaihtoehtona voi olla strukturoidut kysymykset eli suljetut kysymykset, jossa vastaajalle on annettu vastausvaihtoehdot valmiiksi. Suljettuja kysymyksiä on mahdollista käyttää silloin, kun vastausvaihtoehdot voidaan nimetä etukäteen. Suljettujen kysymysten tulisi olla tarpeeksi yksinkertaisia ja lyhyitä. Vastausvaihtoehdoista puolestaan pitäisi löytyä jokaiselle jokin sopiva vaihtoehto. Suljettujen kysymysten etuna on vastaamisen nopeutuminen sekä nopeampi tulosten analysoimisen. Suljettujen kysymysten riskejä ovat kuitenkin muun muassa se, että ne saattavat ohjata vastaajaa tietyllä tavalla, vastaaja saattaa vastata kysymyksiin ilman suurempaa harkintaa tai kyselyllä ei saada tarpeeksi monipuolista ja kattavaa tietoa. (Heikkilä 2014, 48–49.)

Opinnäytetyömme kyselylomakkeen kysymykset koostuivat 16 kysymyksestä, joista neljä oli monivalintakysymyksiä, 10 sekamuotoisia kysymyksiä ja kaksi olivat avoimia kysymyksiä. Jotta saimme nuorten äänen kuuluviin paremmin, käytimme suurimmaksi osaksi sekamuotoisia kysymyksiä. Määritimme tietoisesti kyselyn lähes kaikki kysymykset Webropol –ohjelmasta pakollisiksi, jotta meille ei palautuisi tyhjiä vastauslomakkeita.

Valmista lomaketta testasimme kyselymme kohderyhmän ulkopuolisilla henkilöillä, joihin kuului tuttavapiiristämme viisi nuorta, kolme aikuista ja kaksi nuorisotyöntekijää. Lomakkeen testaamisella saimme varmistuksen siitä, että lomake toimii teknisesti oikein ja lomakkeen kysymykset ovat selkeitä ja ymmärrettäviä. Testiryhmän kommenttien perusteella muokkasimme lomakkeen lopulliseen muotoon. Pyrimme tekemään kyselystä riittävän lyhyen ja ytimekkään, jotta nuorten mielenkiinto säilyisi koko kyselyyn osallistumisen ajan. Yläkoulun opettajat järjestivät kyselyn oppituntien aikana, jotta saimme mahdollisimman korkean vastausprosentin.

Yläkoulun rehtori välitti oppilaiden huoltajille saatekirjeen (liite 1) kyselystä Wilman välityksellä, jolla selvitettiin huoltajien suostumusta alaikäisten nuorten osallistumisesta kyselyyn. Huoltajille lähetetyssä saatekirjeessä esittelimme itsemme, missä opiskelemme sekä miksi ja mistä teemme tutkimusta. Kaikilla kohderyhmämme 7.–9.-luokkalaisilla nuorilla oli käytössään puhelin, millä he pystyivät vastaamaan kyselyyn. Kyselyn alussa myös nuorille oli lyhyt saateteksti, jossa esittelimme lyhyesti itsemme, koulutuksemme ja tutkimuksemme tarkoituksen. Saatetekstissä toimme nuorille ilmi, että kysely toteutetaan anonyymina.

6.3 Aineiston käsittely ja analysointi

Määrällisen tutkimuksen aineiston käsittely voidaan jakaa kolmeen vaiheeseen. Ensimmäisessä vaiheessa lomakkeet tarkistetaan. Lomakkeiden tarkistuksen tärkein vaihe on arvioida tutkimuksen kato eli puuttuvien vastausten määrä. Toisessa vaiheessa aineisto muutetaan numeraaliseen muotoon. Kolmannessa vaiheessa tarkistetaan tallennettu aineisto. Tutkija voi tutkimusta tehdessään aloittaa arvioimaan lomakkeiden tietoja ja vastausten laatua jo vastausten palautumistahdissa tai määräajan päättymisen jälkeen. Ennen varsinaisen analysoinnin aloittamista saadut tiedot siis tarkistetaan ja varmistetaan, ettei mitään oleellisia tietoja puutu. (Vilka 2007, 105–106.)

Määrällisen aineiston analysointi on yksi tutkimuksen erillinen vaihe. Muita vaiheita ovat suunnittelu, kokoaminen, tutkimusaineiston käsittely ja tulkinta. Määrällisen tutkimuksen avainsanoja ovat tunnusluku, korrelaatiokerroin sekä ristiintaulukointi. Tunnuslukuja ovat esimerkiksi keski- sekä hajontaluvut. Ristiintaulukoinnilla puolestaan tarkoitetaan kahden muuttujan välistä riippuvuutta. Korrelaatiokerroin osoittaa muuttujien vaikutusta toisiinsa. Määrällisessä tutkimuksessa tulokset voidaan esittää sanallisesti, taulukoina ja erilaisina kaavioina. Kuvioilla voidaan antaa lukijalle nopeasti luettavaa tietoa ja selkeä yleiskuva vastausvaihtoehtojen jakaumasta. Numeerisesti ja graafisesti esitetyt tulokset eivät ole riittäviä sellaisenaan kuvaamaan tuloksia, vaan ne tukevat tekstiä ja päinvastoin. (Vilka 2007, 105–106, 135.)

Analysoimme opinnäytetyömme määrällisen aineiston Webropol -ohjelmalla, sillä ohjelma tallentaa tulokset valmiiksi tilastolliseen muotoon, josta ne on helppo siirtää Excel -ohjelmaan tilastoiksi ja siten analysoida vastauksia. Ohjelman luomilla tilastoilla pystyimme tarkastelemaan suurimman kannatuksen saaneita vastausvaihtoehtoja. Päätimme tässä opinnäytetyössä esittää määrällisen aineiston tutkimustulokset kuviomuodossa prosentteina ja laadullisen aineiston sanallisesti. Ristiintaulukoimme vastauksia iän, sukupuolen ja asuinsijainnin mukaan, jotta saisimme tietoa näiden tekijöiden vaikutuksista tuloksiin.

Opinnäytetyön laadullinen eli kvalitatiivinen tutkimusaineisto analysoitiin sisällönanalyysillä. Sisällönanalyysityypit voidaan jakaa aineistolähtöiseen, teorialähtöiseen ja teoriaohjaavaan analyysiin. Opinnäytetyössä käytimme aineistolähtöistä sisällönanalyysiä, jossa aineisto ohjaa analyysin tekoa. Aineistolähtöisen analyysiin kolmen vaiheen mukaan ensimmäiseksi pelkistimme eli redusoimme aineiston. Etsimme aineistosta tutkimuksemme kannalta oleelliset vastaukset ja pelkistimme ne tiiviimpään muotoon. Tämän jälkeen ryhmittelimme eli klusteroimme aineiston ryhmittelemällä samaa tarkoittavat asiat alaluokiksi. Lopuksi abstrahioimme eli muodostimme yleiskäsityksen ryhmitellyistä ala-

luokista ja yhdistelimme niistä yläluokkia. (vrt. Leinonen 2018; Kananen 2014, 101.) Sisällönanalyysiä tehdessä pyrimme kuitenkin säilyttämään vastauksissa nuorten kielellisiä ilmauksia, jotta emme muuttaisi vastausten perimmäisiä tarkoituksia.

6.4 Luotettavuus ja eettisyys

Tutkimuseettinen neuvottelukunta (TENK) on laatinut tutkimuseettiset ohjeet hyvistä tieteellisistä käytännöistä tutkimuksen tekemiseen, joiden mukaan tutkijan tulee toimia. Tutkimusta tehdessään tutkijan tulee olla rehellinen, kriittinen ja tarkka. Tutkimukseen liittyvää tietoa tulee kerätä ja käsitellä eettisesti kestäviä keinoja soveltaen. Tutkimusta tehdessään tutkijan tulee myös kunnioittaa muiden tutkijoiden aiemmin tehtyä työtä ja jo saatuja tuloksia. Mikäli tutkija haluaa viitata työssään jonkun toisen tutkijan tekemään tutkimukseen, on hänen selkeästi ilmaistava, kenen tekemästä työstä on kyse. Luvattomalla lainaamisella tarkoitetaan plagiointia, jota tulee välttää tutkimusta tehdessä. Tutkimusta tehdessä tulee selkeästi suunnitella muun muassa tutkimuksen toteutus, raportointi sekä saatujen aineistojen säilyttäminen asianmukaisella tavalla. Hyvän tieteellisen käytännön lähtökohtiin kuuluu myös yhtenä tärkeänä asiana tutkittavien henkilöiden yksityisyydensuojan säilyttäminen. (TENK 2012.)

Tutkimuksen luotettavuuden kannalta on tärkeää, että vastauksia saadaan runsaasti ja kysymykset ovat kysyneet oikeita asioita, joilla saadaan vastauksia tutkimusongelmaan (Heikkilä 2014, 178). Arvioimme määrällisen tutkimuksemme luotettavuutta tarkastelemalla tutkimuksen validiteettia ja reliabiliteettia. Tutkimuksen reliabiliteetilla eli luotettavuudella tarkoitetaan tutkimuksen toistettavuutta eli sitä, että tutkimuksesta saadaan samat tulokset tutkijasta riippumatta. Tulokset eivät siis saisi olla sattumanvaraisia. Tutkimuksen validiteetilla eli pätevyydellä puolestaan tarkoitetaan luomamme mittarin eli kyselylomakkeen ymmärrettävyyttä. Näin ollen mitataan, onnistuiko tutkimus mittaamaan sitä, mitä oli tarkoituskin mitata. Validiteetin voidaan sanoa olevan hyvä, kun kysymykset ja kohderyhmä ovat tutkimuksessa oikeat. (Vilkkä 2007, 149–154.)

Valitsimme tutkimuksen tiedonkeruumenetelmäksi lyhyen Webropol -kyselyn. Koimme sen olevan nuorille parhaiten soveltuva kyselymuoto, koska kysely on sähköisessä muodossa, jolloin vastaamiseen ei mene paljoa aikaa ja sen voi tehdä missä ja milloin vain. Sähköistä kyselyä tehdessä tulee kuitenkin huomioida se, että kaikilla vastaajilla on käytössään yhtäläiset tietotekniset resurssit (Vilkkä 2007, 74–75). Kokemuksemme mukaan lähes kaikilla nuorilla on käytössään jokin älylaite, jolla vastaaminen sähköisesti onnistuisi. Koska vastaaminen tapahtui koululla oppituntien aikana, oli nuorilla mahdollisuus vastata kyselyyn myös esimerkiksi koulun tietokoneella tai muulla älylaitteella.

Mielestämme Webropol -kysely oli kätevä, koska tällä ohjelmalla tulosten analysointi oli luotettavaa, mutta myös nopeampaa ja helpompaa. Tutkimuksen luotettavuutta lisäsi se, että Webropol -ohjelma itse koostaa raportin vastauksista. Näin välttyimme siltä, että tutkimustuloksissa ei ollut virheellistä tietoa tai vastauksia ei jäänyt analysoimatta. Sähköisellä kyselyllä selvisimme vähemmillä kustannuksilla ja säästimme luonnonvaroja. Valitsimme Webropol -kyselyn myös siksi, että vallitsevan COVID-19-tilanteen vuoksi pystyimme välttämään lähikontakteja. Mielestämme nuorille internetin käyttö on osa jokapäiväistä elämää, joten kyselykin oli hyvä tehdä internetin välityksellä.

Kysely lähetettiin vastattavaksi kaikille Kiuruveden kaupungin 7.–9.-luokkalaisille, joita oli yhteensä 242 oppilasta. Yläkouluikäiset nuoret ovat tyypillisistä nuorisotilojen kävijäkuntaa, joten ajattelimme heidän muodostavan myös suurimman osan yökahvilatoiminnan kävijöistä. Tutkimuksemme ulkopuolelle jäi kuitenkin jo peruskoulun päättäneet nuoret, jotka myös voivat osallistua yökahvilatoimintaan. Tämän vuoksi heidän toiveensa ja ajatuksensa jäivät selvittämättä. Tietoisesti kuitenkin rajasimme kyselymme kohderyhmän yläasteikäisiin nuoriin, sillä ajattelimme heidän kattavan suuren joukon yökahvilatoiminnan kävijäkunnasta sekä omien resurssien säästämiseksi. Jo peruskoulun päättäneiden nuorten rajaaminen tutkimuksen ulkopuolelle voi kuitenkin heikentää tutkimuksen luotettavuutta, eikä saatuja tuloksia voida yleistää kaikkien kiuruvetisten nuorten mielipiteiksi.

Kyselyyn vastanneiden nuorten 186/242 määrä yllätti meidät positiivisesti, sillä emme osanneet odottaa niin suurta vastausmäärää. Kysely toteutettiin kuitenkin heti syyslukukauden alussa ja koulu-aikaan, joten oppilailla on ollut vielä intoa kesäloman jäljiltä ja kyselyyn vastaaminen on saatettu mieltää osaksi opetusta. Kyselyn viimeisenä vastauspäivänä alkanut sorsan metsästyskään ei haitannut, sillä usea oppilas vastasi kyselyyn vielä kouluajan ulkopuolella. Kokonaisuutena saimme mielestämme hyviä ja kattavia vastauksia nuorilta, eikä katoa, joka olisi voinut vaikuttaa tutkimuksen luotettavuuteen ollut.

Opinnäytetyömme aihe on mielestämme erittäin ajankohtainen ja tärkeä. Aihe on neutraali ja helposti lähestyttävä eikä liian henkilökohtainen, jonka vuoksi koimme voivamme tehdä tutkimuksen sähköisellä kyselyllä. Koimme, että nuorten on helppo lähteä mukaan tutkimukseemme kyselyyn vastaamalla, sillä uskoimme heidän kokevan aiheen kiinnostavaksi ja heitä palvelevaksi. Jälkeenpäin pohtiessamme olisimme kuitenkin voineet korostaa enemmän tutkittavien itsemääräämisoikeutta. Olisimme voineet korostaa sekä nuorten huoltajille lähetetyssä saatekirjeessä sekä kyselyn saatekirjeessä tutkimukseen osallistumisen vapaaehtoisuutta ja sitä, että tutkimukseen vastaamatta jättämisellä ei ole seurauksia. Lisäksi olisimme voineet tarkentaa kyselyn alussa, että valtaosa kyselyn kysymyksistä on pakollisia kyselyssä etenemisen kannalta, mutta vastaaja voi päättää osallistumisestaan tai jättää osallistumatta.

Työmme viitekehystä luodessamme huomioimme eettisyyden ja luotettavuuden. Käytimme paljon aikaa aineistoon perehtymiseen ja sopivien lähteiden löytämiseen. Kokosimme viitekehysten useiden eri lähteiden pohjalta, sillä aiheestamme ei löytynyt kokonaisuudessaan kokoavia aineistoja. Opinnäytetyössämme pyrimme käyttämään mahdollisimman luotettavia, ajantasaisia ja erityisesti alallamme hyväksytyjä tieteellisiä aineistoja. Olisimme halunneet löytää enemmän ajankohtaisia lähteitä sekä tutkittua tietoa opinnäytetyömme viitekehykseen, mutta emme kuitenkaan onnistuneet tässä haluamallamme tavalla. Erityisesti yökahvilatoiminnasta ei löytynyt juurikaan ajankohtaista tietoa, joten jouduimme käyttämään työssämme vanhempia julkaisuja sekä toissijaisia lähteitä. Lisäksi täydensimme työtämme kansainvälisillä lähteillä. Koimme ajoittain lähteiden löytämisen haasteelliseksi edellä mainituiden syiden takia. Koko opinnäytetyöprosessin ajan tarvitsimme lähdekriittisyyttä jokaisessa työn vaiheessa. Pyrimme kyseenalaistamaan lähteitä ja vertaamaan niistä saatua tietoa kyselystä saamaamme tietoon.

Tutkimuksemme luotettavuutta on voinut heikentää nuorten tietämättömyys heille kuuluvista nuorten palveluista sekä se, että heillä ei todennäköisesti ole aiempaa kokemusta yökahvilatoiminnasta.

Pyrimme kuitenkin kyselyssämme luomaan nuorille käsityksen yökahvilatoiminnasta tarkoilla ja kuvailevilla kysymyksillä, jotta saisimme nuorilta rehellisiä vastauksia. Tarkoin mietityillä kysymyksillä pyrimme vähentämään väärinymmärrysten riskiä. Emme voi kuitenkaan olla täysin varmoja, ovatko nuoret ymmärtäneet yökahvilatoiminnan samoin kuin me tutkijoina sen ymmärrämme.

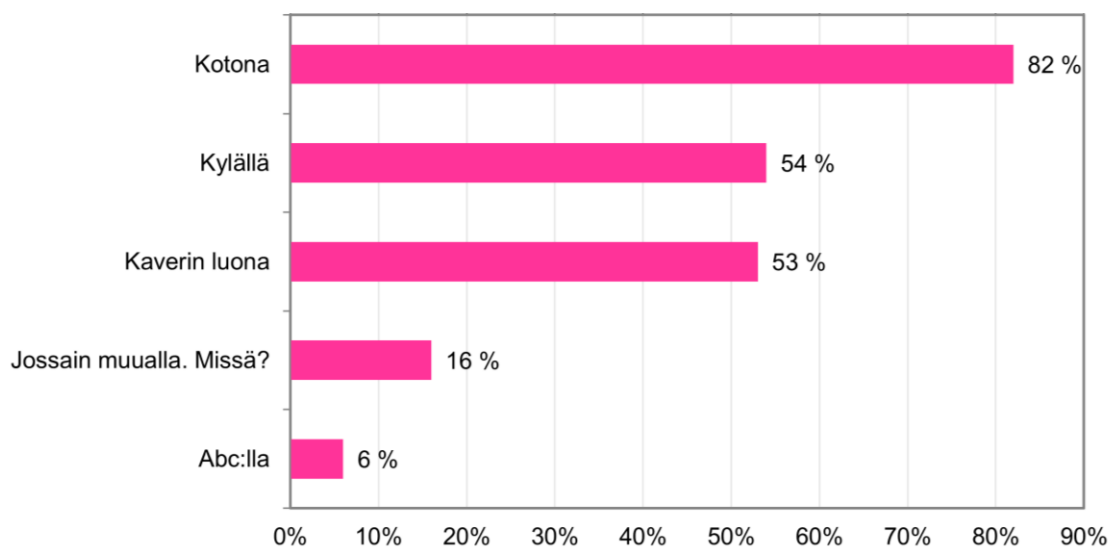
Mielestämme työmme eettisyys ja luotettavuus toteutuivat hyvin ja olimme myös avoimia havaitsemistamme puutteista ja epäkohdista tutkimusprosessissamme. Ajattelemme, että opinnäytetyön eettistä luotettavuutta lisää opinnäytetyön aikana tekemämme yhteistyö, sillä jokainen tekemämme työvaihe on tarkasteltu kolmen henkilön näkemyksen kautta. Erityisesti tutkimuksemme tuloksia analysoitaessa meistä jokainen on tuonut esille huomioon otettavia näkökulmia ja tulkintoja, jotka olisivat voineet jäädä käsittelemättä ainoastaan yhden tulkinnan perusteella.

7 TUTKIMUKSEN TULOKSET

Lähetimme kyselyn Kiuruveden yläkoulun rehtorille jaettavaksi kaikille 7.–9.-luokkalaisille nuorille (n=242). Kyselyyn vastasi yhteensä 186 nuorta eli 77 % kaikista Kiuruveden yläkoulun oppilaista. Ensimmäisillä kysymyksillä kartoitimme nuorten sukupuolta, ikää sekä asuinsijaintia. Vastanneista 57 % (n=105) oli tyttöjä, 39 % (n=73) poikia ja 4 % (n=8) joku muu. Vastanneista 29 % (n=53) oli 7.-luokkalaisia, 39 % (n=72) 8.-luokkalaisia ja 33 % (n=61) 9.-luokkalaisia. Vastanneista keskustassa tai keskustan tuntumassa asui 46 % (n=85) ja keskustan ulkopuolella 54 % (n=101).

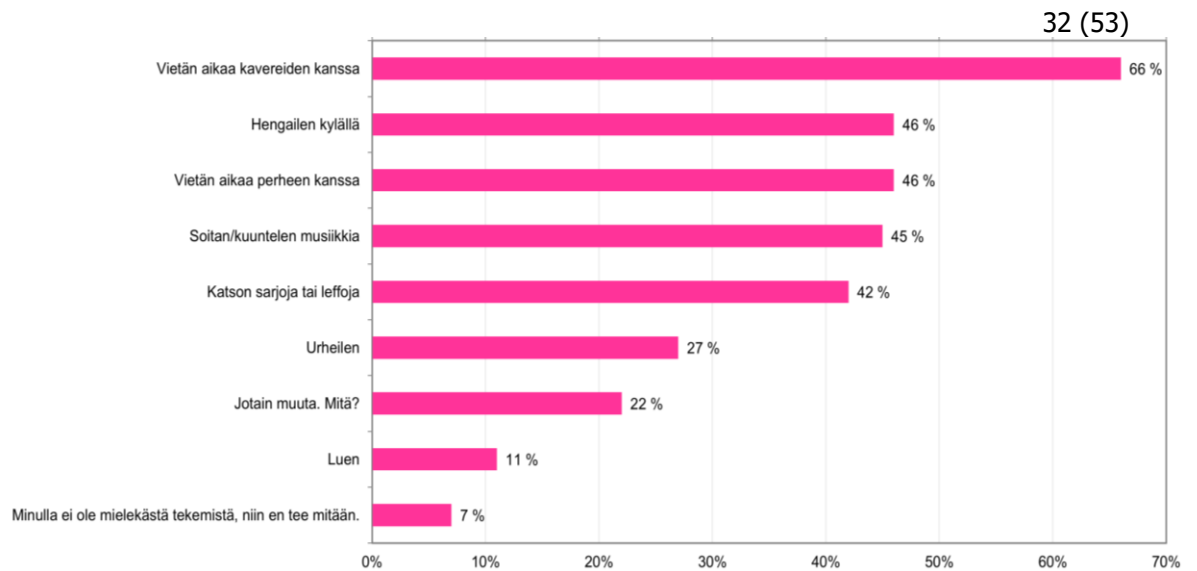
7.1 Vapaa-aika

Tulosten mukaan valtaosa nuorista eli 82 % (n=153) vietti viikonloppuisin vapaa-aikaansa kotona. Vastanneista 54 % (n=101) vietti viikonloppuna vapaa-aikaansa myös kylällä, 53 % (n=98) kaverin luona ja 6 % (n=12) Abc:lla. Vastanneista nuorista 16 % (n=30) kertoi viettävänsä vapaa-aikaansa viikonloppuisin myös jossain muualla. (Kuvio 1.) Avoimeen tekstikenttään annettujen vastausten perusteella nuoret viettivät viikonloppuisin vapaa-aikaansa myös muun muassa mummolassa tai muun sukulaisen luona, tallilla, töissä, luonnossa, lähikaupungeissa, jäähallilla, harkoissa, kilpailuissa, navetassa ja vähän kaikkialla.

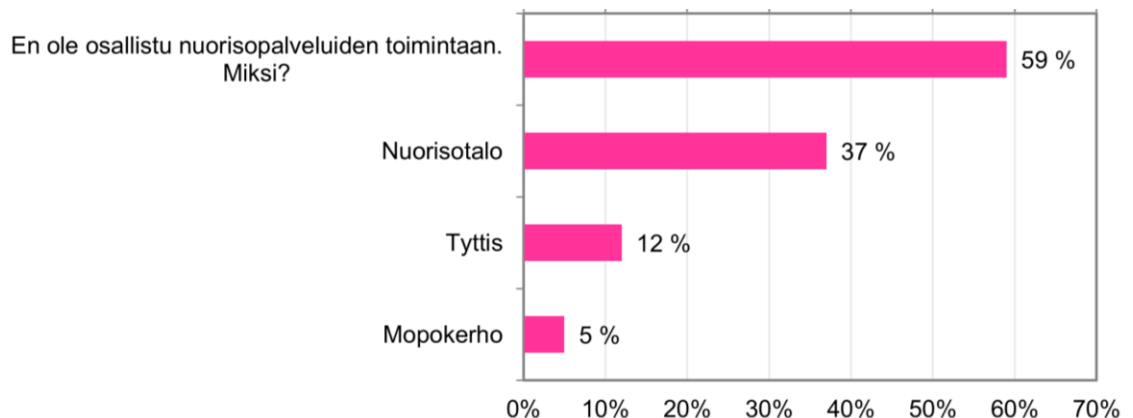
KUVIO 1. Nuorten vapaa-ajanviettotapoja (n=186)

Kysyttäessä mitä nuoret tekivät viikonloppuisin todennäköisimmin, 66 % (n=123) vastasi olevansa kavereiden kanssa. Vastanneista nuorista aikaansa perheen kanssa vietti 46 % (n=85), kylällä hengailleen 46 % (n=86), musiikkia soittaen tai kuunnellen 45 % (n=84), sarjoja tai leffoja katsoen 42 % (n=78) ja urheillen 27 % (n=51). Nuorista 11 % (n=20) vietti aikaa lukien ja 7 % (n=13) ei tehnyt mitään, koska heillä ei ollut mielekästä tekemistä. Viikonloppuisin jotain muuta kertoi tekevänsä 22 % (n=40) vastanneista. (Kuvio 2.) Suosituimmaksi erottuivat pelaaminen ja mopoilu, johon kuului sekä mopolla ajaminen että niiden laittaminen. Lisäksi nuoret piirsivät, olivat kylällä, tekivät töitä, ulkoilivat, metsästäivät ja kalastivat. Yksittäisissä vastauksissa nuorten viikonloppuisin tekemisiin kuului myös mökkeily, syöminen, eläinten hoito, ratsastus ja viestittely muiden nuorten kanssa. Muutamassa vastauksessa nuoret kertoivat myös avoimesti juovansa eli käyttävänsä alkoholia viikonloppuisin.

KUVIO 2. Nuorten viikonloppuviettötapoja (n=186)

Eniten Kiuruveden kaupungin tarjoamista nuorisopalveluista käytettiin nuorisotaloa, joita vastaajista 37 % (n=68) oli käyttänyt viimeisen vuoden aikana. Vastanneista 12 % (n=22) oli käyttänyt Tyttistä ja 5 % (n=10) Mopokerhoa. Vastaajista 59 % (n=109) ei osallistunut nuorisopalveluiden toimintaan. (Kuvio 3.) Suurin syy nuorisopalveluiden toimintaan osallistumattomuuteen oli sopivan tai kiinnostavan toiminnan puuttuminen kokonaan. Seuraavaksi eniten nuorten mainitsemissa syitä olivat ajanpuute, voimavarojen vähyys, kyydin saamisen haasteellisuus sekä kiinnostus viettää aikaa muualla kuin tarjolla olevissa nuorisopalveluissa. Osallistumattomuuden syiksi nuoret kertoivat myös tietämättömyyden nuorisopalveluista ja nuorisotalon huonot aukioloajat. Lisäksi syynä oli myös, etteivät nuoret koe tarvitsevansa tarjolla olevia nuorisopalveluita sekä etteivät he halua sosialisoida. Vastauksissa kävi myös ilmi, että osa nuorista ei pidä palveluita hyvänä. Joukkoon mahtui myös muutamia en tiedä vastauksia.

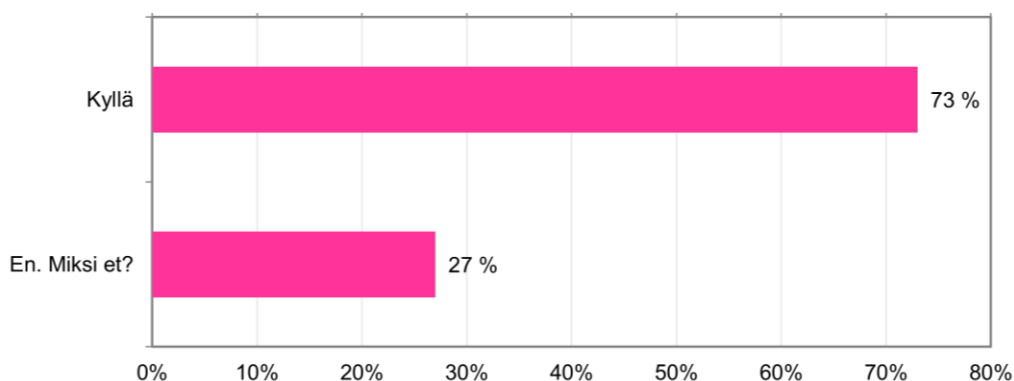

KUVIO 3. Nuorten käyttämiä nuorisopalveluita Kiuruvedellä (n=186)

7.2 Yökahvilatoiminta

Vastaajista 73 % (n=136) vastasi myöntävästi kysymykseen ”Käyttäisitkö viikonloppuiltana avoinna olevaa nuorten yökahvilaa?”. Puolestaan 27 % (n=50) nuorista vastasi kysymykseen kieltävästi. (Kuvio 4.) Syitä kielteisiin vastauksiin olivat muun muassa kodin sijaitseminen taajaman ulkopuolella ja kyydin saamisen haasteellisuus, ajanpuute, harrastukset, voimavarojen vähyys sekä nuoret kertoivat

viettävänsä aikaa mieluummin kotona tai muualla kuin yökahvilassa. Muutama nuorista ei ollut varma käyttäisivätkö he yökahvilaa ja muutama ilmoitti, ettei koe yökahvilaa tarpeelliseksi. Yksi nuorista kertoi juovansa mieluummin, kuin viettävänsä aikaa päihteettömästi ja toinen nuori epäili yökahvilassa olevan levotonta, joten siksi ei käyttäisi palvelua.

KUVIO 4. Käyttäisitkö viikonloppuillana avoinna olevaa nuorten yökahvilaa? (n=186)

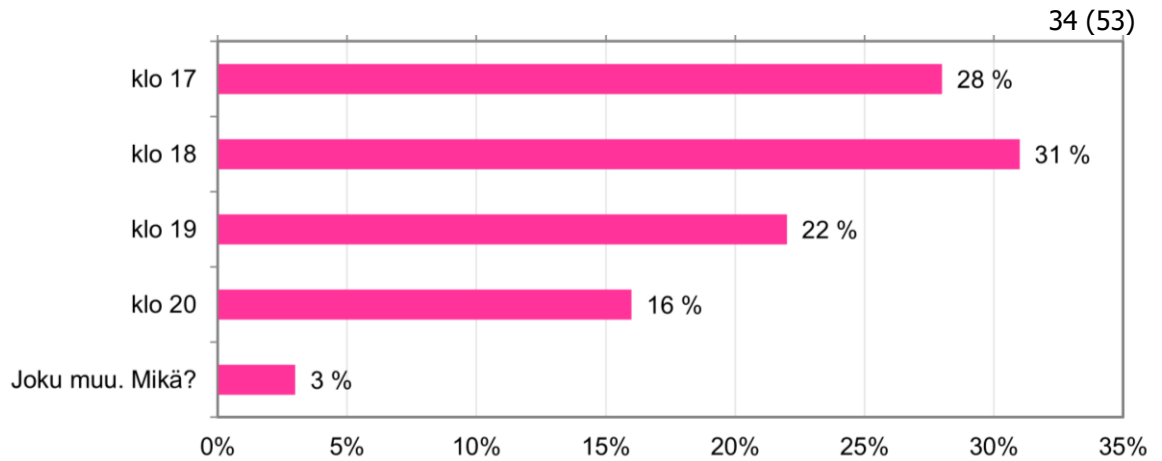
Vastanneista nuorista 84 % (n=156) toivoi yökahvilassa olevan vapaata oleskelua. Toiseksi eniten 70 % (n=130) toivoi tarjolla olevan kahvia ja pientä purtavaa. Pelailua (esimerkiksi biljardi, pingis, lautapelit, pelikonsoli) toivoi 58 % (n=108), musiikin kuuntelua 51 % (n=94), teemailtoja 36 % (n=67), discoja 22 % (n=41), bändi-iltoja 18 % (n=33) sekä ohjattua toimintaa 12 % (n=23). Jotain muuta toimintaa toivoi 5 % (n=9) vastanneista. Toiveita olivat opiskelu mahdollisuus sekä lisää ruokaa. (Kuvio 5.)

KUVIO 5. Nuorten toiveita yökahvilan sisällöstä (n=186)

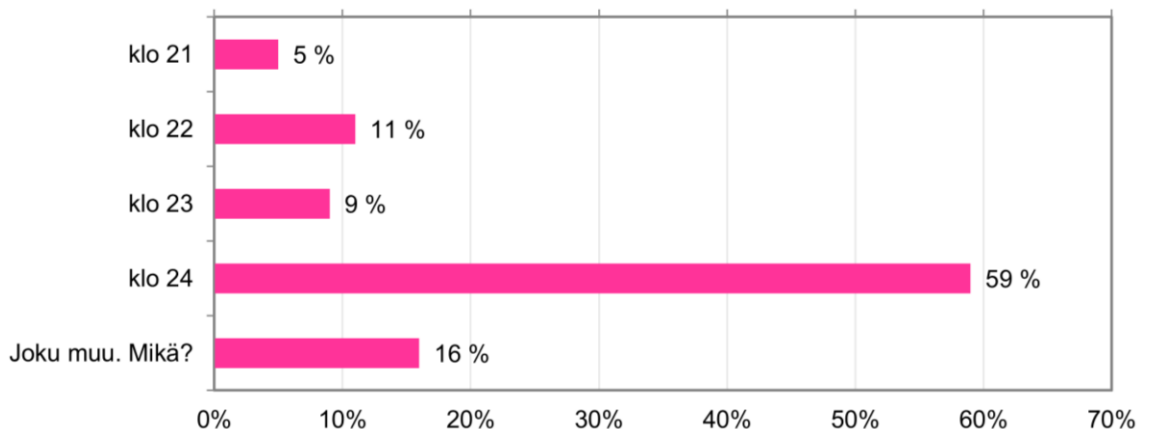
Kysyttäessä nuorilta millaisia teemailtoja tai ohjattua toimintaa he haluaisivat yökahvilaan, saimme vastauksia yhteensä 94, joista 10 oli tyhjiä vastauksia. Nuorten toiveista selkeästi esille nousivat peli-illat ja erilaiset pelihetket, elokuvaillat, musiikin kuuntelu ja kokkailu. Muita toiveita olivat disco, pimeä piilonen, levyraati, halloween tapahtuma, seksuaalikasvatus- ja nuorten vaikuttamisillat, mo-poiheinen ilta, 80–90-luku teema, ajankohtaisaiheita käsittelevät illat ja erilaiset kilpailut. Lisäksi nuoret toivoivat kysymyksestä poiketen vapaata oleskelua ja hauskanpitoa.

Vastaajista 66 % (n=120) piti perjantaita parhaana päivänä yökahvilalle ja 34 % (n=62) lauantaita. Parhaimmaksi aukeamisajankohdaksi nousi kello 18, jota ehdotti 31 % (n=57) vastanneista. Kello 17 ehdotti 28 % (n= 53), 22 % (n=40) kello 19 ja 16 % (n=30) kello 20 vastanneista. 3% (n=6) ilmoitti valmiiden vastausvaihtoehtojen ulkopuolelta kello 21, 22 ja 24. (Kuvio 6.) Yksi vastauksista kertoi parhaimman aukeamisajankohdan olevan yöllä.

KUVIO 6. Paras yökahvilan aukeamisajankohta (n=186)

Parhaimmaksi yökahvilan sulkeutumisaikajankohdaksi nousi äänenemmistöllä kello 24, mitä mieltä 59 % (n=110) vastaajista oli. Kello 22 ehdotti 11 % (n=20), kello 23 ehdotti 9 % (n=17) ja kello 21 ehdotti 5 % (n=10). Nuorista 16 % (n=29) koki jonkun muun ajankohdan olevan parempi sulkemisaikajankohda. (Kuvio 7.) Yöllä kello 01–04 välillä olivat avointen vastausten suosituimpia sulkemisaikajankohdia, mutta vastauksissa annetut ehdotukset ulottuivat ilta kello 23 aamu kello kahdeksan välille.

KUVIO 7. Paras yökahvilan sulkemisaikajankohda (n=186)

80 % (n=148) vastaajista koki parhaimmaksi paikaksi yökahvilalle nykyisen nuorisotalon. Jotakin muuta paikkaa ehdottivat 20 % (n=38) vastaajista. Ehdotuksista selkeimmin esille nousi jokin keskustasta löytyvä paikka. Muita ehdotuksia olivat sijaintina torin läheisyys, entinen apteekki, koulu sekä nuorisotaloon verrattuna jokin kutsuvampi ja avarampi paikka.

Vastaajista 39 % (n=73) asuu keskustassa, eikä tarvitse kyytiä yökahvilaan. Kauempana asuvista 47 % (n=87) saisi tarvittaessa kyydin. Vastanneista 14 % (n=26) ei saisi kyytiä yökahvilaan. Kyydin saamiseen vaikuttaa muun muassa pitkät välimatkat ja se, etteivät vanhemmat jaksaa kuljettaa sekä se, että talvella ei voi kulkea mopolla. Osa nuorista ei halua mennä yökahvilaan ollenkaan, sillä he kertovat voivansa olla kavereiden kanssa yhteydessä verkon välityksellä. Kaikkia kyselyn tuloksia ristiintaulukoidessa ainoastaan tässä kysymyksessä esiintyi tilastollisesti merkittävä ero asuinsijainnin mukaan. Keskustassa asuvista 84 % ei tarvitse kyytiä, noin 12 % saa kyydin tarvittaessa ja noin 4 % oli vastannut, ettei saa kyytiä. Keskustan ulkopuolella asuvista puolestaan 76 % saa tarvittaessa kyydin kauempaa ja noin 23 % vastasi, ettei saa kyytiä ja 1 % ei tarvitse kyytiä.

Toiveita ja ideoita kysyttäessä suurimmalla osalla nuorista ei ollut erityistoiveita yökahvilatoiminnasta. Eniten nousi esille kuitenkin se, että yökahvila olisi avoin paikka kaikille ja siellä olisi rennot ja mukavat olosuhteet sekä mahdollisuus katsoa elokuvia ilman teemailtoja. Nuoret toivoivat lämmintä ja sisäänpääsymaksutonta paikkaa, missä he voisivat viettää aikaa kavereiden kanssa ja missä olisi myös mahdollisuus olla pienissä porukoissa tai kahdestaan kaverin kanssa. Tarjolla voisi olla pientä naposteltavaa ilmaiseksi, tai pientä maksua vastaan, tai kahvilaan saisi tuoda omia herkkuja mukanaan. Kiertävää bussia pidettiin myös hauskana ideana, mutta hankalana toteuttaa. Toivomuksena oli sellaista tekemistä, joka saa nuoret toimimaan yhdessä ja kommunikoimaan. Toivottiin myös mopo aiheista toimintaa sekä mahdollisuutta järjestää kahvilassa omat juhlat, kuten syntymäpäivät. Nuorten vastauksissa oli myös: "Illalla avautuu ja aamulla sulkeutuu, ei ohjattua toimintaa ja saa hengailta ja tehdä mitä halua", "Ois ihanaa, jos tänne semmonen saatas" sekä "Se olisi 24/7 auki ja lauantaina ja perjantaina koska silloin on paljon porukkaa kylällä myöhään".

Opinnäytetyön tarkoituksena oli kerätä tutkittua tietoa toimeksiantajalle nuorten toiveista ja mielipiteistä. Opinnäytetyöprosessin alussa asetimme kaksi tutkimuskysymystä, joihin saimme vastauksia tekemällämme kyselyllä. Nostimme johtopäätöksiin esille tärkeimpiä tuloksia, jotka ovat tutkimuskysymystemme kannalta olennaisia. Mielestämme nämä nostamamme asiat olisivat erityisen tärkeitä ottaa huomioon yökahvilaa perustettaessa. Kyselyyn vastaamalla nuoret saivat mahdollisuuden tuoda esille omia mielipiteitään. Saamamme laaja vastausmäärä antaa todenmukaisen kuvan kiuruvetisten yläkouluikäisten nuorten mielipiteistä ja toiveista, mutta kyselyn ulkopuolelle jääneiden toisen asteen opiskelijoiden mielipiteet eivät tule esille.

Tekemästämme tutkimuksesta huomasimme, että nuoret Kiuruvedellä toivovat yökahvilatoiminnalta hyvin paljon samoja asioita, mistä esimerkiksi Pielaveden, Keiteleen ja Kittilän yökahvilat koostuvat. Tulosten perusteella kiuruvetiset yläkouluikäiset nuoret toivovat viikonloppuiltaisin myöhään avoinna olevaa vapaa-ajanviettopaikkaa, jossa voi viettää vapaasti aikaa muiden nuorten kanssa, juoda kahvia ja syödä pientä purtavaa sekä halutessaan osallistua teemailtoihin tai johonkin ohjattuun toimintaan.

Opinnäytetyömme tavoitteena oli selvittää yökahvilatoiminnan tarvetta Kiuruvedellä ja nuorten toiveita toiminnan sisällölle. Tekemämme tutkimuksen mukaan voidaan todeta, että Kiuruvedelle olisi tarpeellista saada nuorten yökahvila. Kiuruvedellä näyttäisi olevan liian vähän nuoria kiinnostavaa ja heitä palvelevaa nuorisotoimintaa tällä hetkellä. Tekemämme tutkimuksen tuloksissa tämä ilmenee nuorten osallistumattomuutena Kiuruveden nuorisopalveluiden tarjoamaan toimintaan sekä kiinnostuksena uutta toimintaa kohtaan.

Saamamme tulokset ovat kuitenkin hieman ristiriidassa vuoden 2021 kouluterveyskyselyn tuloksiin, sillä 41 prosenttia kiuruvetisistä 8–9.-luokkalaisista nuorista kokee asuinalueellaan järjestettävän kiinnostavaa vapaa-aikatoimintaa. Samaisen kouluterveyskyselyn mukaan puolestaan 35,3 prosenttia kyselyyn vastanneista kiuruvetisistä 8–9.-luokkalaisista nuorista koki, että heidän asuinalueellaan ei ole tarpeeksi oleskelutiloja nuorille. (Kouluterveyskysely 2021.) Yökahvilatoiminnan perustamisella voitaisiin vastata tähän tarpeeseen luomalla nuorille yksi lämmin ja turvallinen oleskelutila lisää. Yökahvilatoiminnalla Kiuruveden nuorisopalvelut voisivat tavoittaa myös niitä nuoria, jotka eivät osallistu nykyisin nuorisopalveluiden toimintaan.

Saamiemme tulosten mukaan kiuruvetisten nuorten vapaa-ajanviettopaikat ja -tavat vastaavat yhtenevästi vuonna 2020 tehdyn Nuorten vapaa-aikatutkimuksesta saatuja tuloksia. Kummankin tutkimuksen mukaan nuoret viettävät todennäköisimmin eniten vapaa-aikaansa kotona yhdessä perheen sekä kavereiden kanssa. (Salasuo 2020.) Tutkimuksestamme käy myös ilmi, että nuoret viettävät vapaa-aikaansa myös yhdessä muiden nuorten kanssa toistensa kotona tai kylällä hengailien. Kiuruvetisten nuorten vapaa-aikaan kuului myös erilaiset harrastukset, musiikin kuuntelu tai soittaminen sekä elokuvien katsominen.

Kyselyymme vastanneista nuorista 73 prosenttia (n=136) käyttäisi viikonloppuiltaisin avoimena olevaa nuorten yökahvilaa. Tuloksista nousee selkeästi esille, että nuoret toivovat eniten yökahvilaan vapaa-oleskelua. Ajattelemmme, että nuoret kaipaavat vapaa-ajalleen koulun ja harrastusten vastapainoksi paikkaa, jossa vain olla rennosti ilman suorittamista tai painetta uuden oppimisesta. Vapaan oleskelun lisäksi nuoret toivoivat kahvia ja pientä purtavaa, pelailua, musiikinkuuntelu mahdollisuutta sekä erilaisia teemailtoja.

Tutkimuksestamme esille nousseet toiveet yökahvilatoiminnan sisältöön ovat pitkälti samoja, jotka nousevat esille Laura Ylä-Mäihäniemen (2019) Tampereen Messukylän seurakunnalle tekemästä opinnäytetyö tutkimuksesta. Tutkimuksessaan Ylä-Mäihäniemi tutki jo olemassa olevaa yökahvilaa ja nosti tutkimustuloksissa esille nuorten näkökulmia ja kokemuksia yökahvilasta. Ylä-Mäihäniemen tutkimuksen kanssa yhtäläisiä meidän tutkimukseemme nähden ovat muun muassa nuorten vapaa oleskelu, pelaaminen, sosialisoituminen sekä erilaiset aktiviteetit. (Ylä-Mäihäniemi 2019, 32–38.)

Kiuruvetiset nuoret toivoivat tekemässämme tutkimuksessa samoja asioita, joita nuoret pitivät tärkeinä ja hyvinä asioina jo olemassa olevissa yökahviloissa. Nuorten toiveet ovat hyvin vaatimattomia ja helposti toteutettavissa olevia asioita. Tästä voidaan päätellä, että nuoret ovat tyytyväisiä hyvinkin pienistä asioista. Saamistamme vastauksista on luettavissa, että nuorilta puuttuu ainoastaan heille suunnattu, avoimena oleva tila tai paikka tällaiseen vapaaseen oleskeluun ja sosialisoitumiseen. Myös teemailtoja ja ohjattua toimintaa toivottiin, mutta niitä ei kaivata jokaiselle kerralle. Nuorilta nousseet aiheet ohjattuun toimintaan ja teemailtoihin ovat selkeästi heitä kiinnostavia ja ajankohtaisia heidän elämänvaiheessa.

Tutkimuksestamme ilmenneiden tulosten perusteella Kiuruveden nuorisopalvelut saavat tutkittua tietoa toiminnan aloittamista varten. Tutkimustulosten perusteella olisi tarpeellista perustaa yökahvilatoiminta nuorten toiveiden ja ideoiden pohjalta, jotta uusi palvelu tavoittaisi mahdollisimman paljon erilaisia nuoria ja palvelisi heidän tarpeitaan. Tulosten perusteella voidaan todeta, että yökahvilatoiminnan aloittamisessa tulisi ottaa huomioon toiminnan onnistumisen kannalta useita tekijöitä, kuten palvelun sijainti, toiminnan sisältö, nuorten toiveiden kuuleminen sekä käyttäjäryhmän osallistaminen toiminnan aloittamiseen.

Opinnäytetyön alusta lähtien olemme kaikki olleet kiinnostuneita nuorisotyöstä ja nuorista asiakaina. Nuorten hyvinvoinnin tukeminen, osallisuuden parantaminen ja heidän äänensä kuuluviin tuominen kiinnosti meitä, joten halusimme lähteä tekemään tutkimusta aiheen tiimoilta. Valitsemamme opinnäytetyön aihe, luomamme kysely sekä koko tekemämme määrällinen tutkimus tukevat sosionomin ammatillista osaamistamme. Opinnäytetyöprosessin aikana saimme valtavasti tietoa ja ajatuksia nuoruudesta ikävaiheena ja nuorten tarpeista sekä toiveista heidän vapaa-aikansa suhteen. Opinnäytetyön aikana erityisesti käsityksemme nuoruudesta ja nuorisotyön eri muodoista selkiytyivät. Ymmärrämme, että nuorisotyön kenttä on laaja ja vielä tänäkin päivänä sitä voi olla vaikea määrittellä ulkopuolisille. Nuorisotyö on kuitenkin paljon muutakin kuin biljardin pelaamista ja kahvin juomista.

Opinnäytetyöprosessin aikana olemme syventäneet ammatillista osaamistamme kokonaisvaltaisesti vähitellen tapahtuneen kasvun myötä. Koko opinnäytetyö kokonaisuus on antanut meille paljon tietoa ja osaamista tulevaisuutta varten. Teoriakirjallisuuteen perehtymisen ja tutkimusprosessin aikana olemme käsittäneet, ettei yökahvilatoiminta ole pelkästään nuorille järjestettävä vapaa-ajanviettopaikka. Yökahvilatoiminta on yhtä lailla kasvatuksellista ja ennaltaehkäisevää nuorisotyötä, jonka tavoitteena on nuorten kasvun ja kehityksen tukeminen sekä itsenäisyyden ja osallisuuden vahvistaminen. Yökahvilan keinoin voidaan ennaltaehkäistä syrjäytymistä, vähentää rikollisuuden lisääntymistä ja tarjota nuorille mahdollisuuksia sosiaalisoitua ja kokea yhteenkuuluvuuden tunnetta muiden nuoren kanssa.

Uskomme, että yökahvilatoiminnalla voisi olla ennaltaehkäisevä vaikutus muun muassa Kiuruvedellä nuorten keskuudessa esiintyvään vandalismiin ja muuhun haitalliseen toimintaan, kuten päihteiden käyttöön. Yökahvila tukee nuorten päihteettömyyttä ja tarjoaa nuorille vaihtoehdoisen vapaa-ajanviettopaikan, jossa viettää aikaa yhdessä muiden nuorten sekä turvallisten aikuisten kanssa. Jos nuoren tekee mieli lähteä viettämään viikonloppu iltaa pois kotoa, tarjoaa yökahvila siihen hyvän vaihtoehdon, jonne vanhemmat voivat myös päästää nuorensa turvallisesti. Yökahvilatoiminnan ansiosta haitallinen toiminta saattaisi jäädä vähemmälle, kun olisi selkeä paikka missä viettää aikaa. Tällöin nuorille ei välttämättä syntyisi ongelmaa siitä mitä vapaa-ajalla tekisi tai missä sitä viettäisi. Tähän kuitenkin vaikuttaa varmasti se, että meneekö valtaosa nuorista yökahvilaan vai ei. Nuorilla on usein tapana liikkua ryhminä, jossa ryhmäpaine vaikuttaa hyvin todennäköisesti myös yksilöiden toimintaan. Jos valtaosa nuorista päättää mennä yökahvilaan, on todennäköistä, että myös muutkin menevät. Toisaalta sama voi päteä myös päinvastoin ja koko kaveriporukka voi jättää menemästä yökahvilaan.

Lisäksi yökahvilatoiminnalla näemme vaikutuksia myös yksinäisyyden ennaltaehkäisyssä ja sosiaalisuuden vahvistamisessa. Yökahvilassa on mahdollista luoda uusia ystävyyssuhteita samanhenkisistä nuorista ja harjoitella sosiaalisia taitoja. Yökahvila tarjoaa nuorille mahdollisuuden olla sosiaalinen turvallisessa paikassa. Yksinäisyys ei kuitenkaan välttämättä ole nuoren oma valinta, mutta yökahvilassa tarjoutuu mahdollisuus kokea yhteenkuuluvuuden tunteita ja solmia uusia ystävyyssuhteita.

Pohdimme myös, että esimerkiksi niille nuorille, jotka kokevat olonsa epämukavaksi suurissa ihmisjoukoissa, yökahvilatoiminta ei välttämättä edesauta syrjäytymisen ja yksinäisyyden ennaltaehkäisyssä. Tähän voisi kuitenkin vaikuttaa esimerkiksi erilaisilla tilaratkaisuilla, joissa nuorilla olisi mahdollisuus vetäytyä pienempiin ryhmiin tai profiloimalla erilaisia teemailtoja, jotka tavoittaisivat kaikenlaisia nuoria mukaan toimintaan.

Valitsemamme tutkimusaihe on ajankohtainen ja tärkeä sekä yhteiskunnallisesti että meille tutkijoina. Nuoret ovat suuri osa väestöstämme, eikä turhaan puhuta, että nuorissa on tulevaisuus. Mielestämme vanhempien ikäpolvien poistuessa keskuudestamme, nuorista tulee työikäisiä, jotka pyörittävät yhteiskuntaa. Tästä syystä on tärkeää panostaa nuoriin silloin, kun he rakentavat minuuttiaan ja paikkaansa yhteiskunnan jäseninä. Mielestämme ennaltaehkäisevän työn näkökulmasta olisi tärkeää mahdollistaa nuorille turvallinen ja päihteetön vapaa-ajanviettomahdollisuus säännöllisesti.

Näkemyksemme mukaan yökahvilatoiminnan kohderyhmäksi tulisi lukea nuoret jo 6.-luokkalaisista ylöspäin. Vaikka kovinkaan monet tämän ikäiset nuoret eivät välttämättä liiku viikonloppuiltain kylällä, niin heitäkin on ja näemme yökahvilan kuitenkin aikuisen valvonnan alaisena turvallisempaan paikkaan olla kuin muualla kylällä hengailun. Mielestämme 6.-luokkalaisilla voisi olla mahdollisuus olla yökahvilassa esimerkiksi kello 21 saakka, mutta tämän jälkeen heidän tulisi lähteä kotiin. Tämä toimintamuoto on havaittu hyväksi ja toimivaksi myös Pielaveden yökahvilassa. Perustelemme tätä myös sillä, että 6.-luokkalaiset ovat tulevia yläkoululaisia ja näin ollen nuorisopalveluiden asiakkaita. Kuudennella luokalla nuoret ovat vielä myös helposti lähestyttävissä ja mitä nuorempina he pääsevät nuorisopalveluiden piiriin, sitä todennäköisimmin he käyttävät palveluita myös varttuessaan. Tällöin myös nuorisopalveluiden työntekijöillä olisi mahdollisuus tutustua tuleviin asiakkaisiin.

Mielestämme tekemämme tutkimus ja opinnäytetyöprosessi on ollut hyödyllinen oppimiskokemus meille opiskelijoina, vaikka se onkin ajoittain tuntunut pitkälle ja haastavalle. Opinnäytetyötutkimuksen tekeminen on opettanut meille muun muassa päätöksen tekoa, sitoutumista, paineensieto- ja priorisointikykyä, keskeneräisyyden sietämistä sekä omien voimavarojen hahmottamista ja aikataulutusta. Nämä ovat mielestämme erityisen tärkeitä oppeja työelämän näkökulmasta. Sosiaalialan työssä tulee kyetä käsittelemään monia työtehtäviä yhtä aikaa ja sopeutua vaativien tavoitteiden ja toimintaympäristön muutoksien tuomiin haasteisiin. Prosessin aikana olemme kehittyneet tutkimustyön tekemisessä ja luotettavan tiedon etsimisessä. Lähteiden etsiminen tuntui silti ajoittain haastavalta, sillä ajankohtaista ja aiempaa tutkittua tietoa erityisesti yökahvilatoiminnasta ei juurikaan ole. Pyrimme kuitenkin käyttämään ajantasaista sekä luotettavaa tietoa viitekehysten luomisessa, joka kehitti kriittisen tiedon arviointia.

Työskenteleminen ryhmänä on opettanut meille yhteistyötaitoja, luottamusta toisiimme sekä vastavaroista tukemista ja työn sujuvuuden edistämistä. Lisäksi prosessin aikana olemme kartuttaneet rohkeutta, itsevarmuutta ja luottamusta omaan tekemiseen. Opinnäytetyöprosessin aikana olemme oppineet myös erilaisista itsellemme vieraista työskentelytavoista, tuttujen jo hyväksi havaittujen tapojen lisäksi. Vallitsevan COVID-19 pandemian sekä pitkien välimatkojen takia olemme hyödyntäneet mielestämme onnistuneesti etätyöskentelyä. Olemme tulleet tutuiksi erilaisten työvälineiden ja ohjelmistojen kanssa. Aikataulutaminen oli myös yksi tärkeä osa koko prosessia, mutta jouduimme

kuitenkin toteamaan, että sovitut aikataulut eivät aina pidä paikkaansa meistä riippumattomista syistä ja työskentelyssä on oltava liikkumavaraa.

Olemme tyytyväisiä lopputulokseen, sillä olemme ylittäneet itsemme ja saaneet luotua ehjän opin-
näytetyökokonaisuuden aikataulussa. Tutkimustyöskentely lisäsi ammatillista kasvuamme ja vahvisti,
että jokainen meistä on valinnut luontaisen, osaamistaan ja kykyjään vastaavan alan. Olemme myös
tyytyväisiä kyselyyn saamaamme runsaaseen vastausmäärään, sillä mielestämme näin olemme saa-
neet valtaosan kiuruvetisten yläkouluikäisten nuorten mielipiteistä kuuluviin. Olisimme toivoneet saa-
vamme vastauksen asettamaamme kysymykseen ”millaiset nuoret olisivat yökahvilan kohderyh-
mää”. Kyselyn tuloksia analysoidessamme vastausten ristiintaulukointi ei onnistunut haluamallemme
tavalla, eikä vastauksista noussut esille merkittäviä eroja. Emme kuitenkaan koe, että tutkimuk-
semme olisi epäonnistunut tästä syystä.

Mielestämme saavutimme opintojakson ja itsellemme asettamamme tavoitteet. Asetimme opinnäy-
tetyöprosessin alussa tavoitteiksemme tutustua meille entuudestaan tuttuun asiakasryhmään ja nuo-
risotyöhön syvemmin sekä etenkin tutkimuksen tekemiseen. Yhtenä tavoitteena oli myös edesauttaa
yökahvilatoiminnan aloittamista ja siinä olemme onnistuneet, sillä toimeksiantajamme on aloittanut
toiminnan kokeilun 5.11.2021 vallitsevan COVID-19 tilanteen huomioiden. Opinnäytetyömme on ol-
lut toiminnan aloittamisessa edesauttavana tekijänä ja toimeksiantajamme on voinut ottaa huomi-
oon kyselystä saatuja nuorten mielipiteitä ja toiveita.

Koemme, että tekemäämme tutkimusta voisi hyödyntää tulevaisuudessa kehittämällä uusia jatkotut-
kimuksia. Yhtenä jatkotutkimusmahdollisuutena olisi toteuttaa tutkimus esimerkiksi vanhemmalle
ikäluokalle, kuten lukiolaisille tai ammattikoulussa opiskeleville nuorille. Näin saaduissa tuloksissa
voisi ilmetä suurempia eroavaisuuksia, kuin pelkästään yläkoulu ikäisten nuorten keskuudessa. Tut-
kimus voitaisiin toteuttaa myös jonkun muun paikkakunnan nuorille ja näin vertailla alueellisia tai
ikäjakauman eroja. Kun yökahvilatoiminta aloitetaan Kiuruvedellä, voisi jatkotutkimuksena tehdä
tutkimuksen esimerkiksi siitä, että vastaako uusi palvelu nuorten toiveisiin ja tarpeisiin. Voisi myös
tutkia, että onko yökahvilatoiminnalla ollut vaikutusta esimerkiksi nuorten hyvinvoinnin parantumi-
sessa, syrjäytymisen ennaltaehkäisyssä tai osallisuuden vahvistumisessa Kiuruvedellä.

LÄHTEET JA TUOTETUT AINEISTOT

AALBERG, Veikko ja SIIMES, Martti 2007. Lapsesta aikuiseksi: nuoren kypsyminen naiseksi tai mieheksi. Jyväskylä: Helsinki: Nemo.

AALTONEN, Marjo, OJANEN, Tuija, VIHUNEN, Riitta ja VILEN, Marika 1999. Nuoren aika. Porvoo: WSOY.

AALTONEN, Marjo, OJANEN, Tuija, VIHUNEN, Riitta ja VILÉN, Marika 2003. Nuoren aika. 2. uudistettu painos. Porvoo: WSOY.

ALARAATIKKA, Jouni 2021-06-01. Nuoriso- ja vapaa-ajanohjaaja. [Haastattelu.] Kittilän Nuorisotyö.

ALLIANSSI 2012. Nuorista Suomessa [verkkodokumentti]. [Viitattu 2021-11-01.] Saatavissa: <http://docplayer.fi/107868-Nuorista-suomessa-tietoa-nuorista-heidan-asemastaan-elinoloistaan-ja-nuorisotyosta-2012-nuorista-suomessa-2012-1.html>

ALLIANSSI s. a. Kunnallisen nuorisotyön työmuodot [verkkojulkaisu]. Nuorisotyöstä Suomessa. [Viitattu 2021-11-01.] Saatavissa: <https://nuorisotyosta.fi/kunnallisen-nuorisotyon-tyomuodot/>

ALUEHALLINTOVIRASTO 2018. Etsivä nuorisotyö [verkkojulkaisu]. Aluehallintovirasto. [Viitattu: 2021-07-12] Saatavissa: <https://www.avi.fi/web/avi/etsiva-nuorisotyö#.WqkWFjFLIU>

ASEMAN LAPSET RY s. a. Walkers – toimitaan yhdessä! [verkkojulkaisu]. Aseman lapset ry. [Viitattu 2021-05-17.] Saatavissa: <https://asemanlapset.fi/toimintamuotomme/walkers/>

CEDERLÖF, Petri 1998. Nuorisotyön yhteiskunnallinen merkitys. Perustietoja, poimintoja ja haarukkapaloja nuorisotyöstä sekä sen asemasta suomalaisessa yhteiskunnassa [verkkodokumentti]. [Viitattu 2021-06-01.] Saatavissa: https://tietoanuorista.fi/wp-content/uploads/2013/05/19Nuorisotyön_merkitys.pdf

CEDERLÖF, Petri 2004. Nuorisotyö ja sen haasteet pienissä kunnissa. Laadullinen tutkimus nuoriso-ohjaajien ja nuorisotyöstä vastaavien työntekijöiden työstä sekä kunnallisen nuorisotyön sisällöstä ja asemasta. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto / Nuorisotutkimusseura.

CEDERLÖF, Petri 2007. Nuorisotoimet rakennemuutoksen kynnyksellä [verkkodokumentti]. Humanistinen ammattikorkeakoulu. [Viitattu 2021-05-30.] Saatavissa: http://www.humak.fi/wp-content/uploads/sites/26/2015/09/nuorisotoimet_cederlof_2007.pdf

DUNDERFELT, Tony 2011. Elämänkaaripsykologia. 14. painos. Helsinki: WSOYpro.

FRÖJD, Sari 2008. Mental Health in Middle Adolescence. Associations of Family Factors with Diverse Maladjustment Outcomes. Tampereen yliopisto. Akateeminen väitöskirja. [Viitattu 2021-10-21.] Saatavissa: <https://trepo.tuni.fi/bitstream/handle/10024/67803/978-951-44-7147-6.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

- GRETSCHER, Anu 2011. Nuorisotalo mahdollistavana lähiyhteisönä: nuorten näkökulma [verkko-dokumentti]. Nuorisotutkimusverkosto/Nuorisotutkimusseura. [Viitattu 2021-11-01.] Saatavissa: <http://www.nuorisotutkimusseura.fi/images/julkaisuja/nuorisotalo.pdf>
- HEIKKILÄ, Tarja 2014. Tilastollinen tutkimus. 9. uudistettu painos. Helsinki: Edita.
- HELVE, Helena 2009. Nuorten vapaa-aika, luottamus ja sosiaalinen pääoma. Teoksessa: Liikkanen, Mirja (toim.) 2009. Suomalainen vapaa-aika. Arjen ilot ja valinnat. Helsinki: Gaudeamus, 250–269.
- HOPKINS, Peter E. 2010. Young People, Place and Identity [verkkokirja]. Ebook Central. [Viitattu 2021-10-19.] Saatavissa: <https://ebookcentral-proquest-com.ezproxy.savonia.fi/lib/savoniafi/reader.action?docID=1195764>
- HÄMÄLÄINEN, Timo 2019-09-29. Juurisyyanalyysi: Nuorten elämänhallinta ja mielenterveys [verkkojulkaisu]. Sitra. [Viitattu 2021-11-01.] Saatavissa: <https://www.sitra.fi/julkaisut/juurisyyanalyysi-nuorten-elamanhallinta-ja-mielenterveys/>
- JUNTTILA, Niina 2015. Kavereita nolla – lasten ja nuorten yksinäisyys. Helsinki: Tammi.
- KANANEN, Jorma 2014. Laadullinen tutkimus opinnäytetyönä. Miten kirjoitan kvalitatiivisen opinnäytetyön vaihe vaiheelta. Jyväskylä: Suomen yliopistopaino Oy.
- KANGASNIEMI, Jukka 2008. Yksinäisyyden kokemisen avainkomponentit. Yleisradion tekstitelevision Nuorten palstan kirjoituksissa [verkkodokumentti]. Jyväskylän yliopisto. [Viitattu 2021-10-21.] Saatavissa: <https://jyx.jyu.fi/bitstream/handle/123456789/19195/9789513934088.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
- KEMPPINEN, Pertti 2000. Nuoriso 2000: nuorisotyön käsikirja. 2. painos. Vantaa: Kannustusvalmennus P. & K.
- KIILAKOSKI, Tomi 2012. Nuorisotalotoiminnan kehittäminen. Teoksessa: KOMONEN, Katja, SUURPÄÄ, Leena ja SÖDERLUND, Markus (toim.) Kehittyvä nuorisotyö. Nuorisotutkimusseuran/ Nuorisotutkimusverkoston julkaisuja 128. Helsinki: Nuoriso-tutkimusverkosto, 125–148.
- KIILAKOSKI, Tomi 2015-10-09. Näkökulma 6: Nuorisotyön luonnetta ja merkitystä on kirkastettava [verkkojulkaisu]. Nuorisotutkimusseura ry. Nuorisotutkimusverkosto. [Viitattu 2021-10-20.] Saatavissa: <https://www.nuorisotutkimusseura.fi/nakokulma6>
- KIILAKOSKI, Tomi, KINNUNEN, Viljami ja DJUPSUND, Ronnie 2015. Miksi nuorisotyötä tehdään? - Tietokirja nuorisotyön opetussuunnitelmasta [verkkojulkaisu]. Humanistinen ammattikorkeakoulu. [Viitattu 2021-10-18-] Saatavissa: <https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/106142/978-952-456-203-4.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
- KITTILÄ 2020. Nuorten yökahvilat [verkkojulkaisu]. Kittilä.fi. [Viitattu 2021-06-01.] Saatavissa: <http://www.kittila.fi/nuorten-yokahvilat>
- KIVIJÄRVI, Antti 2012. Nuorisotoimien kehittämistyö monikulttuurisessa yhteiskunnassa. Yksinäisestä puurtamisesta kohti toimivia rakenteita ja verkostoja. Teoksessa: KOMONEN, Katja, SUURPÄÄ,

Leena ja SÖDERLUND, Markus (toim.) Kehittyvä nuorisotyö. Nuorisotutkimusseuran/Nuorisotutkimusverkoston julkaisuja 128. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto, 299–314.

KORKIAMÄKI, Riikka 2013. Kaveria ei jätetä! Sosiaalinen pääoma nuorten vertaissuhteissa. Tampereen yliopisto. Akateeminen väitöskirja. [Viitattu 2021-10-21.] Saatavissa:

<https://trepo.tuni.fi/bitstream/handle/10024/68124/978-951-44-9124-5.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

KOSKINIEMI, Sanna Maria 2011. Nuorisotilojen merkitys nuoren sosiaalisille suhteille. Vaasan Ammattikorkeakoulu. Opinnäytetyö. [Viitattu 2021-10-21.] Saatavissa:

https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/36799/Sanni_Koskiniemi.pdf?sequence=1&isAllowed=y

KOSOLA, Silja, NIEMELÄ, Emma ja NIEMELÄ, Solja 2018. Päihdekokeilut - normaalia nuoruutta vai alkava häiriö? Duodecim [digilehti] 134, 865–872. [Viitattu 2021-10-25.] Saatavissa:

<https://www.duodecimlehti.fi/duo14288>

KOULUTERVEYSKYSELY 2021. Perustulokset, nuoret 2019 ja 2021 [verkkojulkaisu]. Terveys- ja hyvinvoinnin laitos. [Viitattu 2021-10-18.] Saatavissa: https://sampo.thl.fi/pivot/prod/fi/ktk/ktk1/summary_perustulokset2?alue_0=601274&mittarit_0=200138&mittarit_1=199398&mittarit_2=199810&vuosi_0=v2019&kouluaste_0=161293#

KYLMÄKOSKI, Merja 2008. Eteinen, vessa, keittokomero ja huone – niistä on nuorisotila tehty. Teoksessa: HOIKKALA, Tommi & SELL, Anna (toim.). Nuorisotyötä on tehtävä. Menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. 2. muuttumaton painos. Nuorisotutkimusverkosto/Nuorisotutkimusseura. Julkaisuja 76. Helsinki: Hakapaino Oy, 393–409.

KYLMÄKOSKI, Merja s. a. Kerhotiloista toimintakeskuksiin: Nuorisohallinnon muistoja ja mietteitä Jyväskylän seudun nuorisotilatoiminnasta. Nuorisotutkimusverkosto/ Nuorisotutkimusseura.

KYLMÄKOSKI, Merja, LIND, Kimmo, HINTIKKA, Timo ja AITTOLA, Tapio 2006. Nuorten tilat. Helsinki: Gummerus Kirjapaino Oy Vaajakoski.

LAINEN, Kaarina ja AHO, Sirkku 2005. Minä, me ja muut sosiaalisissa verkostoissa. Helsinki: Otavan Kirjapaino Oy.

LAINEN, Sofia, MERIKIVI, Jani, MÄÄTTÄ, Mirja ja TOLONEN, Tarja. 2011. Metodit. Teoksessa: MÄÄTTÄ, Mirja ja TOLONEN, Tarja (toim.). Annettu, otettu, itse tehty. Nuorten vapaa-aika tänään. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto/Nuorisotutkimusseura, 12–27.

LAUHA, Heikki ja TUOMINEN, Suvi 2016. Kohti digitaalista nuorisotyötä [verkkodokumentti]. Verke. [Viitattu 2021-11-02.] Saatavissa: <https://www.verke.org/uploads/2021/01/b75408c1-kohti-digitaalista-nuorisotyota-verke.pdf>

LEHTOLA, Ilkka ja TEDRE, Silva 2014. Kulkeminen maaseutututkimuksessa. Janus [digilehti] 22, 279–287. [Viitattu 2021-10-11.] Saatavissa: <https://journal.fi/janus/article/view/51215/15673>

LEINONEN, Rita 2018. Sisällönanalyysi [verkkajulkaisu]. Spoken. [Viitattu 2020-04-24.] Saatavissa: <https://spoken.fi/sisallonanalyysi/>

LYYRA, Nelli, THORSTEINSSON, Einar, ERIKSSON, Charli, MADSEN, Katrine, TOLVANEN, Asko, LÖFSTEDT, Petra ja VÄLIMAA, Raili 2021. This is a self-archived version of an original article. This version may differ from the original in pagination and typographic details [verkkodokumentti]. JYX. [Viitattu 2021-10-19.] Saatavissa: <https://jyx.jyu.fi/bitstream/handle/123456789/77123/ijerph-18-07405.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

MYLLYNIEMI, Sami ja BERG, Päivi 2013. Nuoria liikkeellä! Nuorten vapaa-aikatutkimus 2013. Nuorisotutkimusverkosto: Nuorisoasiain neuvottelukunta.

MÄÄTTÄ, Mirja ja TOLONEN, Tarja 2011. Johdanto. Teoksessa: Mirja Määttä ja Tarja Tolonen (toim.) Annettu, otettu, itse tehty: nuorten vapaa-aika tänään. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto/ Nuorisotutkimusseura, 5–11.

NEVALAINEN, Vesa 2009. Yksinäisyys. Helsinki: Edita.

NIEMINEN, Juha 1995. Nuorisossa tulevaisuus. Suomalaisen nuorisotyön historia. Helsinki: Lasten keskus oy.

NIEMINEN, Juha 2008. Vastavoiman hahmo – nuorisotyön yleiset tehtävät, oppimisympäristöt ja eetos. Julkaisussa: HOIKKALA, Tommi ja SELL, Anna 2008 (toim.) Nuorisotyötä on tehtävä. Menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. 2. painos. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto / Nuorisotutkimusseura, 21–43.

NIEMINEN, Juha 2012. Tiedonintressit nuorisotyön kehittämisessä. Teoksessa: KOMONEN, Katja, SUURPÄÄ, Leena ja SÖDERLUND, Markus (toim.) Kehittyvä nuorisotyö. Nuorisotutkimusseuran/Nuorisotutkimusverkoston julkaisuja 128. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto, 36–51.

NUORISOLAKI. L 21.12.2016/1285. Finlex. Lainsäädäntö. [Viitattu 2021-06-01.] Saatavissa: <https://finlex.fi/fi/laki/alkup/2016/20161285>

NURMI, Jan-Erik, AHONEN, Timo, LYYTINEN, Heikki, LYYTINEN, Paula, PULKKINEN, Lea ja RUOPILA, Isto 2014. Ihmisen psykologinen kehitys. 5. uudistettu painos. Jyväskylä: PS-kustannus.

NURMIRANTA, Hanna, LEPPÄMÄKI, Päivi ja HORPPU, Sari 2009. Kehityopsykologia lapsuudesta vanhuuteen. Helsinki: Kirjapaja.

NURMIRANTA, Hanna, LEPPÄMÄKI, Päivi ja HORPPU, Sari 2011. Kehityopsykologiaa lapsuudesta vanhuuteen. Helsinki: Kirjapaja.

OJALA, Sami 2010. Suomen ev.lut. seurakuntien erityisnuorisotyö ”läsnäolon nuorisotyö”. Toimintaraportti & tilastot 2009 [verkkodokumentti]. Docplayer.fi [Viitattu 2021-04-29.] Saatavissa: <http://docplayer.fi/106788720-Erityis-nuoriso-tyo-suomen-ev-lut-seurakuntien-lasnaolon-nuorisoty-toimintaraportti-tilastot-2009.html>

OPETUS- JA KULTTUURIMINISTERIÖ ja SOSIAALI- JA TERVEYSMINISTERIÖ 2019e. Kohti kansallista lapsistrategiaa 2040. Lapsen aika [verkkajulkaisu]. Valtioneuvosto. [Viitattu 2021-10-18.] Saatavissa: https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/161441/VN_2019_4_Lapsen_aika.pdf?sequence=4&isAllowed=y

OPETUS- JA KULTTUURIMINISTERIÖ 2020. Valtakunnallinen nuorisotyön ja –politiikan ohjelma 2020–2023. Tavoitteena nuoren merkityksellinen elämä ja osallisuus yhteiskunnassa [verkkajulkaisu]. Opetus- ja kulttuuriministeriö. [Viitattu 17-05-2021] Saatavissa: https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/162007/OKM_2020_2_VANUPO_fi_u.pdf?sequence=1&isAllowed=y

PIELAVEDEN KUNTA s. a. Pielaveden 1990-luku, Saarelan kyläkauppa, Asutustilat, Yökahvila, Karjalaiset [YouTube-video]. Youtube. [Viitattu 2021-05-14.] Saatavissa: <https://www.youtube.com/watch?v=c2owW9A4gUE&t=3s>

PÄÄKKÖ, Veera 2021-04-06. Nuorisotyöntekijä. [Haastattelu.] Pielavesi: Keiteleen Nuorisotyö.

RAITTIILA, Kaisa 2000. Olavi Sydänmaanlakka. Jengistä Aseman Lapsiin ja Walkersiin. Helsinki: Kirjapaja oy.

RANTAMAA, Paula 2001. Ikä ja sen merkitykset. Teoksessa: SANKARI, Anne ja JYRKÄMÄ, Jyrki (toim.) Lapsuudesta vanhuuteen: iän sosiologiaa. Tampere: Vastapaino, 49–96.

RYTKÖNEN, Anne 2021-04-13. Nuorisosihteeri. [Haastattelu.] Kiuruvesi: Kiuruveden nuorisotyö.

SALASUO, Mikko 2020. Yhdeksällä nuorella kymmenestä on jokin harrastus. Vapaa-ajan määrä. [verkkodokumentti]. Teoksessa: Mikko Salasuo (toim.) Harrastamisen äärellä. Lasten ja nuorten vapaa-aikatutkimus 2020 [Viitattu 2021-10-19.] Saatavissa: <https://tietoanuorista.fi/wp-content/uploads/2021/05/lasten-ja-nuorten-vapaa-aikatutkimus-2020-web.pdf>

SUOMEN KUNTALIITTO 2019. Kunnallinen nuorisotyö Suomessa 2019 [verkkodokumentti]. [Viitattu 2021-11-01.] Saatavissa: <file:///C:/Users/35840/OneDrive%20-%20Savonia-ammattikorkeakoulu/b%20OPPARI/2022-kunnallinennuorisotyö-2019.pdf>

SUOMEN NUORISOTYÖN TILASTOT s. a. Kuntien nuorisotyö [verkkajulkaisu]. Suomen nuorisotyön tilastot. [Viitattu 2021-10-08.] Saatavissa: <https://nuorisotilastot.fi/101/visualisoinnit/kuntien-nuorisotyö/>

TENK 2012. Hyvä tieteellinen käytäntö ja sen loukkausepäilyjen käsitteleminen Suomessa [verkkajulkaisu]. Tutkimuseettinen neuvottelutiedekunta. [Viitattu 2021-04-29.] Saatavissa: <https://tenk.fi/fi/ohjeet-ja-aineistot/HTK-ohje-2012>

THL 2012. Ehkäisevä päihdetyö peruspalveluissa. Opas kunnan ehkäisevään päihdetyöhön [verkkajulkaisu]. Julkari.fi [Viitattu 2021-10-25.] Saatavissa: <https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/104359/OpasKunnanEhkaisevaanPaihdytyhon.pdf?sequence=1>

TILASTOKESKUS 2020. Suomen ennakkoväkiluku lokakuun lopussa 5 534 578 [verkkajulkaisu]. Tilastokeskus. [Viitattu 2021-11-02.] Saatavissa: https://www.stat.fi/til/vamuu/2020/10/vamuu_2020_10_2020-11-24_tie_001_fi.html

- TURKKA, Mika 2021-04-05. Nuorisotyöntekijä. [Haastattelu.] Pielavesi: Pielaveden nuorisotyö.
- TUUVA-HONGISTO, Sari, PÖYSÄ, Ville ja ARMILA, Päivi 2016. Syrjäkylien nuoret – unohdetut kuntalaiset? [verkkajulkaisu]. Kaks. [Viitattu 2021-10-19.] Saatavissa: <https://kaks.fi/wp-content/uploads/2016/10/Syrj%C3%A4kylien-nuoret-unohdetut-kuntalaiset.pdf>
- VALTION NUORISONEUVOSTO s. a. Nuorten määrä [verkkajulkaisu]. Valtion nuorisoneuvosto. [Viitattu 2021-11-02.] Saatavissa: <https://indikaattorit.tietoanuorista.fi/taustaindikaattorit/nuorten-maara-2>
- VERKE s. a. Digitaalinen nuorisotyö [verkkajulkaisu]. Verke. [Viitattu 2021-11-05.] Saatavissa: <https://www.verke.org/verke/digitaalinen-nuorisotyö/>
- VILKKA, Hanna 2007. Tutki ja mittaa – Määrällisen tutkimuksen perusteet. Jyväskylä: Gummerus Oy.
- YLÄ-MÄIHÄNIEMI, Laura 2019. Nuorten yökahvilan asiakaslähtöinen arviointi Tampereen Messukylän seurakunnassa. Diakonia-ammattikorkeakoulu. Sosiaali- ja terveysala. Opinnäytetyö. [Viitattu 2021-08-25.] Saatavissa: https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/168568/Laura_Yla-Maihaniemi.pdf?sequence=2&isAllowed=y

LIITE 1: SAATEKIRJE

Hyvä Kiuruveden yläkoululaisen huoltaja!

Olemme kolme viimeisen vuoden sosionomi opiskelijaa Savonia-ammattikorkeakoulusta. Teemme opinnäytetyötä toimeksiantajallemme Kiuruveden nuorisopalveluille ja teemme lyhyen Webropol-kyselyn yläkoululaisille.

Nuorilta ollaan kysymässä ajatuksia yökahvilatoimintaan liittyen. Tutkimuksemme tavoitteena on saada tietoa yökahvilatoiminnan tarpeellisuudesta ja nuorten toiveista. Selvitämme tutkimuksessa,

- onko Kiuruvedellä tarvetta yökahvilatoiminnalle
- millaista yökahvilatoimintaa kiuruvetiset nuoret toivovat.

Opinnäytetyön tarkoituksena on saada tietoa, jonka avulla Kiuruveden nuorisopalvelut voivat kehittää toimintaansa. Nuorisopalveluiden kehittämisellä voidaan edistää nuorten hyvinvointia ja osallisuutta.

Kysely toteutetaan oppituntien aikana. Kyselyn vastaukset käsitellään luottamuksellisesti ja tutkimuksen tuloksista ei voi tunnistaa vastaajaa. Kysely on täysin anonyymi. Tutkimusaineisto kerätään ainoastaan tätä tutkimusta varten.

Mikäli nuorene ei saa osallistua kyselyyn, ilmoitattehan tästä koulun rehtori Maarit Amperille 12.8.2021 mennessä.

Ystävällisin terveisin

Päivi Pennanen, Kirsi Ratinen ja Reetta Ruuskanen

Kiuruvedelle nuorten yökahvila?

 Pakolliset kentät merkitään asteriskilla (*) ja ne tulee täyttää lomakkeen viimeistelemiseksi.

Moikka!

Olemme viimeisen vuoden sosionomiopiskelijoita Savonia ammattikorkeakoulusta ja teemme opinnäytetyötä Kiuruveden nuorisopalveluille. Opinnäytetyössämme tutkimme, olisiko Kiuruvedellä tarvetta nuorten yökahvilalle.

Nyt sinulla on mahdollisuus vaikuttaa tulevaisuuteen ja Kiuruveden nuorisotoiminnan kehittämiseen. Meitä kiinnostaa teidän nuorten mielipiteet ja haluaisimmekin kuulla juuri sinun ajatuksistasi tämän kyselyn avulla.

Kysely on lyhyt ja se koostuu monivalintakysymyksistä ja avoimista kysymyksistä. Kyselyyn vastataan nimettömästi, eikä henkilöllisyytesi paljastu missään vaiheessa.

Jokainen vastaus on tärkeä ja antaa arvokasta tietoa Kiuruveden nuorisopalveluille.

Kiitos jo etukäteen vastauksestasi!

Terkuin,

Kirsi, Päivi ja Reetta

1. Sukupuoli *

tyttö

poika

joku muu

2. Millä luokalla olet? *

7. lk
8. lk
9. lk

3. Asun *

- keskustassa tai keskustan tuntumassa. keskustan ulko-
- puolella.

4. Missä vietät vapaa-aikaasi viikonloppuisin? *

Voit valita yhden tai useamman vaihtoehdon.

- Kotona
- Kaverin luona
- Kylällä
- Abc:lla
- Jossain muualla. Missä?

5. Mitä seuraavista todennäköisimmin teet viikonloppuisin? *

Voit valita yhden tai useamman vaihtoehdon.

- Vietän aikaa kavereiden kanssa**
- Vietän aikaa perheen kanssa**
- Hengailen kylällä**
- Katson sarjoja tai leffoja**
- Soitan/kuuntelen musiikkia**
- Luen**
- Urheilen**
- Minulla ei ole mielekästä tekemistä, niin en tee mitään.**
- Jotain muuta. Mitä?**

6. Mitä seuraavista Kiuruveden kaupungin tarjoamista nuorisopalveluista olet käyttänyt viimeisen vuoden aikana? *

Voit valita yhden tai useamman vaihtoehdon.

- Nuorisotalo**
- Tyttis**
- Mopokerho**
- En ole osallistu nuorisopalveluiden toimintaan.
Miksi?**

7. Olisiko mielestäsi Kiuruvedellä tarvetta nuortenpalvelulle, joka olisi avoinna perjantai- ja/tai lauantai-iltaisina? *

Kyllä

Ei. Miksi ei?

8. Käyttäisitkö viikonloppuiltana avoinna olevaa nuorten yökahvilaa? *

Nuorten yökahvilalla tarkoitetaan viikonloppuiltaina avoinna olevaa lämmintä, turvallista ja päihteetöntä nuorisotilaa, jossa voi viettää aikaa yhdessä muiden nuorten kanssa ja jossa aikuiset toimivat ohjaajina.

Kyllä

En. Miksi et?

9. Mitä toivoisit yökahvilassa olevan? *

Voit valita yhden tai useamman vaihtoehdon.

Vapaata oleskelua

Pelailua (esim. biljardi, pingis, lautapelit, pelikonsoli)

Kahvia ja pientä purtavaa

Musiikin kuuntelua

Teemailtoja (esim. leffailta, ystävänpäivä, vappu, peli-ilta)

Ohjattua toimintaa (esim. kokkailua, seksuaalikasvatus, nuorten vaikuttamisiltoja)

Disco

Bändi-ilta

Jotain muuta. Mitä?

10. Minkälaisia teemailtoja tai ohjattua toimintaa toivoisit erityisesti yökahvilaan?

11. Paras päivä yökahvilalle olisi:

- Perjantai**
- Lauantai**

12. Yökahvilan paras aukeamisajankohta olisi: *

- klo 17**
- klo 18**
- klo 19**
- klo 20**
- Joku muu. Mikä?**

--

13. Yökahvilan paras sulkemisajankohta olisi: *

klo 21

klo 22

klo 23

klo 24

Joku muu. Mikä?

14. Paras paikka yökahvilalle olisi: *

Nykyinen nuorisotalo

Jokin muu paikka. Mikä?

15. Saatko tarvittaessa kyydin yökahvilaan? *

En tarvitse kyytiä, asun keskustassa tai keskustan tuntumassa.

Kyllä. Saan tarvittaessa kyydin kauempaa.

En saa kyytiä. Miksi en?

16. Onko sinulla jotain muita ideoita tai toiveita yökahvilan suhteen?

Mikäli haluaisit olla tulevaisuudessa kehittämässä yökahvilatoimintaa nuorten näköiseksi, voit kertoa kiinnostuksestasi nuorisosihteeri Anne Rytköselle puh. 040 821 2630.